

საქართველოს კანონი

საქართველოს საბაჟო კოდექსში ცვლილებების და დამატებების შეტანის შესახებ

მუხლი 1. საქართველოს საბაჟო კოდექსში (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №39, 09.08.2006, მუხ. 280) შემდეგი ცვლილებები და დამატებები:

1. მე-4 მუხლს დაემატოს შემდეგი შინაარსის მე-4 ნაწილი:

„4. ცალკეული საკითხების გადაწყვეტისას შემოსავლების სამსახურის უფროსის მიერ შესაძლებელია საბაჟო ორგანოს თანამშრომელზე დელეგირებულ იქნეს საბაჟო ორგანოს სახელით დოკუმენტებზე (მათ შორის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებზე) ხელმოწერის უფლებამოსილება.“.

2. მე-6 მუხლის მე-2 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. ამ კოდექსის მიზნებისათვის საქართველოს საქონელი არის:

ა) საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე (გარდა თავისუფალი ზონისა) მთლიანად წარმოებული ან მიღებული საქონელი (გარდა თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი ამ კოდექსის მე-7 მუხლის 39-ე ნაწილის „ი“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული ნარჩენებისა);

ბ) უცხო ქვეყნიდან/თავისუფალი ზონიდან შემოტანილი და თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული საქონელი.

გ) ამ კოდექსის 87-ე მუხლის შესაბამისად საბაჟო ორგანოს მიერ განკარგული საქონელი;

დ) ამ კოდექსის 168-ე მუხლის შესაბამისად სახელმწიფო საკუთრებაში გადაცემული საქონელი;

ე) ამ კოდექსის 116-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემოტანილი საქონელი;

ვ) მხოლოდ საქართველოს საქონლისაგან წარმოებული ან მიღებული საქონელი;

ზ) საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში გაშვებული უცხოური საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული პროდუქტი.“.

3. მე-7 მუხლის მე-10 და მე-11 ნაწილები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„10. იდენტური საქონელი – საქონელი, რომელიც შესაფასებელ საქონელთან შედარებით ყოველმხრივ, ფიზიკური მახასიათებლების, ხარისხისა და რეპუტაციის ჩათვლით, ერთნაირია, აგრეთვე აქვს ერთი და იგივე წარმოშობის ქვეყანა. უმნიშვნელო გარეგნული განსხვავებები არ უნდა უშლიდეს ხელს საქონლის იდენტურად მიჩნევას, თუ სხვა მაჩვენებლებით იგი შეესაბამება მოცემულ განსაზღვრებას.

11. მსგავსი საქონელი – საქონელი, რომელიც არ არის ზუსტად შესაფასებელი საქონელი და აქვს ერთი და იგივე წარმოშობის ქვეყანა, მსგავსი ფიზიკური მახასიათებლები და შემადგენელი მასალები, რომელთა საფუძველზედაც ამ საქონელს შეუძლია შეასრულოს იგივე ფუნქციები და იყოს კომერციული თვალსაზრისით ჩანაცვლებადი.“.

4. მე-7 მუხლის 26-ე ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„26. საბაჟო პროცედურები – საბაჟო ორგანოში საქონლისა ან/და სატრანსპორტო საშუალებების წარდგენა და დათვალიერება; სათანადო დოკუმენტების არსებობისა ან/და მათი უტყუარობის დადგენა; ზოგადი დეკლარირება; საბაჟო დეკლარირება; დეკლარირებული მონაცემების რეგისტრაცია; დეკლარირებული მონაცემების შემოწმება; დეკლარირებულ მონაცემებთან დაკავშირებული საბუღალტრო და სხვა დოკუმენტაციის შემოწმება, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალებების დათვალიერება, საბაჟო დამუშავების ოპერაციის პირობების შესრულების შემოწმება, საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება; საბაჟო გადასახდელების გადახდა, მგზავრის პირადი ნივთების შემოწმება, აგრეთვე საბაჟო ორგანოების ან მათი უფლებამოსილი პირების ოფიციალური მოთხოვნა ან/და ქმედება, რომლის მიზანია საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესრულება.“.

5. მე-7 მუხლს დაემატოს შემდეგი შინაარსის 39-ე ნაწილი:

„39. მთლიანად წარმოებული ან მიღებული საქონელი:

ა) სასარგებლო წიაღისეული, მოპოვებული მოცემული ქვეყნის წიაღიდან, მისი ტერიტორიული ზღვიდან ან ზღვის ფსკერიდან;

ბ) მცენარეული წარმოშობის პროდუქცია, მოყვანილი ან შეგროვებული ამ ქვეყანაში;

გ) ამ ქვეყანაში გაჩენილი და გაზრდილი ცხოველები;

დ) ამ ქვეყანაში ბინადარი ცხოველებისაგან მიღებული პროდუქტები;

ე) ამ ქვეყანაში ნადირობისა და თევზჭერის შედეგად მიღებული პროდუქცია;

ვ) საზღვაო თევზჭერის შედეგად მიღებული და საზღვაო წარმოშობის სხვა პროდუქცია, მოპოვებული ამ ქვეყნის გემის მიერ;

ზ) ამ ქვეყნის სარეწე გემზე მიღებული პროდუქცია, რომელიც მხოლოდ „გ“ პუნქტში აღნიშნული პროდუქციისაგან არის წარმოებული;

თ) პროდუქცია, რომელიც მოცემული ქვეყნის ფარგლებს გარეთ მდებარე ზღვის ფსკერიდან ან ზღვის ფსკერის წიაღიდან არის მიღებული, მხოლოდ იმ პირობით, თუ ქვეყანას აქვს ზღვის ფსკერის ან წიაღის ამ მონაკვეთის დამუშავების საგანგებო უფლებები;

ი) საწარმოო ოპერაციების შედეგად მიღებული ნარჩენები, ჯართი და ნახმარი ნაკეთობები, რომელთა შეგროვება განხორციელდა საქართველოში და რომელთა გამოყენება შეიძლება მხოლოდ ნედლეულად გადამუშავებისათვის;

კ) საქონელი, რომელიც წარმოებულია მოცემულ ქვეყანაში, „ა“-„ი“ ქვეპუნქტებში მითითებული პროდუქციისაგან.“.

6. მე-8 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 8. წარმომადგენელი

1. პირს უფლება აქვს, საბაჟო ორგანოსთან ურთიერთობა ჰქონდეს როგორც უშუალოდ, ასევე თავისი წარმომადგენლის მეშვეობით.

2. პირის წარმომადგენლად ითვლება პირი, რომლის უფლებამოსილებაც საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის თანახმად წარმოიშობა დავალების (ერთჯერადი ან გენერალური მინდობილობის, ხელშეკრულების ან მისი შემცველი დოკუმენტის) საფუძველზე, რომლითაც წარმომადგენელმა შეიძლება იკისროს განსაზღვრული საბაჟო პროცედურის ან საბაჟო პროცედურების განხორციელების ან/და საბაჟო ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების ამ კოდექსის შესაბამისად გასაჩივრების ვალდებულება.

3. წარმომადგენლობა შეიძლება იყოს:

ა) პირდაპირი, როდესაც წარმომადგენელი მოქმედებს სხვა პირის სახელით და მისი დავალებით;

ბ) ირიბი, როდესაც წარმომადგენელი მოქმედებს თავისი სახელით, მაგრამ სხვა პირის დავალებით.

4. საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას წარმომადგენელი შეიძლება იყოს პირი (გარდა ამ მუხლის მე-8 ნაწილით განსაზღვრული პირისა), რომლის პასუხისმგებლობაც საბაჟო ორგანოს წინაშე მუდმივად უზრუნველყოფილია საბანკო დაწესებულების მიერ გაცემული, ეროვნულ ვალუტაში 250 000 ლარის ოდენობის საბანკო გარანტიით. გარანტიის წარდგენისა და გამოყენების წესებს ადგენს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

5. წარმომადგენლისათვის ამ მუხლის მე-4 ნაწილით დადგენილი პირობები არ ვრცელდება ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის დროს და ამ კოდექსის 70-ე მუხლის მე-4 ნაწილში აღნიშნულ შემთხვევებში.

6. ამ მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე განსაზღვრულ საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას მის დასრულებამდე წარმომადგენელი ისევე ასრულებს ყველა ვალდებულებას, როგორც შეასრულებდა საქონლის მესაკუთრე ან/და მფლობელი ან/და დეკლარანტი, და მას ეკისრება ისეთივე პასუხისმგებლობა, როგორიც დაეკისრებოდა საქონლის მესაკუთრეს ან/და მფლობელს ან/და დეკლარანტს.

7. საბაჟო ორგანო ვალდებულია, წარმომადგენელს მოსთხოვოს წარმომადგენლობის უფლების განხორციელების დამადასტურებელი დოკუმენტი, ხოლო წარმომადგენელი ვალდებულია, საბაჟო ორგანოს წარუდგინოს დავალება (ერთჯერადი ან გენერალური მინდობილობა ან ხელშეკრულება ან მისი შემცველი დოკუმენტი).

8. წარმომადგენლობაზე დავალება არ მოითხოვება, თუ საწარმოს/ორგანიზაციის ან მეწარმე ფიზიკური პირის სახელით მოქმედებს მასთან დასაქმებული და საწარმოს/ორგანიზაციის ხელმძღვანელის (დირექტორის) ან მეწარმე ფიზიკური პირის მიერ გაცემულია წარმომადგენლობის უფლება მისივე ბეჭდით დამოწმებული (მისი არსებობის შემთხვევაში) და ხელმოწერილი დოკუმენტით, ხოლო ფიზიკური პირის შემთხვევაში სამოქალაქო კოდექსით განსაზღვრული კანონიერი წარმომადგენლობისას (მეურვე, მშობელი და სხვ.) შესაბამისი დოკუმენტი.“.

7. მე-9 მუხლს დაემატოს 9¹ მუხლი შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 9¹. წინასწარი საბაჟო გადაწყვეტილება

1. პირის (დაინტერესებული მხარის) წერილობითი განცხადების (მოთხოვნის) საფუძველზე საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურში მიიღება წინასწარი საბაჟო გადაწყვეტილება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოსატანი ან/და გასატანი საქონლის მიმართ საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის მიხედვით სასაქონლო კოდის, ან წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრის თაობაზე.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ გადაწყვეტილებას გააჩნია სავალდებულო იურიდიული ძალა ყველა საბაჟო ორგანოსთვის მხოლოდ გადაწყვეტილებაში მოცემული საქონლის საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის მიხედვით სასაქონლო კოდის, ან წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრის საკითხთან მიმართებით.

3. გადაწყვეტილებაში მოცემული საქონლის მიმართ საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განხორციელებისას საქონლის საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის მიხედვით სასაქონლო კოდის, ან წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრის მიზნით პირი ვალდებულია წარადგინოს საბაჟო ორგანოში მხოლოდ ის ინფორმაცია, რაც ადასტურებს დეკლარირებულ

საქონლის თაობაზე ინფორმაციის გადაწვეტილებაში მოცემულ ინფორმაციასთან. სრულ შესაბამისობას

4. წინასწარი გადაწვეტილების მიღებისთვის წარსადგენი დოკუმენტების ნუსხა, საჭიროების შემთხვევაში სინჯის ან/და ნიმუშის, ლაბორატორიული დასკვნის წარდგენის, გადაწვეტილების მიღებაზე თანხმობის ან უარის თქმის, გადაწვეტილების ძალადაკარგულად გამოცხადების წესს და გადაწვეტილების მოქმედების ვადას განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.“.

8. მე-15 მუხლის პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად დეკლარანტმა ან/და ამ კოდექსის მე-8 მუხლით განსაზღვრულმა წარმომადგენელმა უნდა უზრუნველყოს საბაჟო ორგანოში საჭირო დოკუმენტისა და ინფორმაციის წარდგენა და საბაჟო ზედამხედველობის ფუნქციის შესრულებისათვის საბაჟო ორგანოს მოთხოვნის შესაბამისად სათანადო დახმარების გაწევა.“.

9. მე-16 მუხლის პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. პირის მიერ (გარდა საბიუჯეტო ორგანიზაციისა და საჯარო სამართლის იურიდიული პირისა) საბაჟო ორგანოსათვის ამ კოდექსისა და საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად წარდგენილი ინფორმაცია არის კომერციული საიდუმლოება და მისი გამოყენება დასაშვებია მხოლოდ:

ა) საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 122-ე მუხლით დადგენილი წესით;

ბ) უცხო ქვეყნის საბაჟო ორგანოს მოთხოვნის შემთხვევაში, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურის მიერ საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების შესახებ საქართველოს კანონის შესაბამისად ამ ქვეყანასთან საბაჟო სფეროში დადებული უწყებათაშორისი ხასიათის საერთაშორისო ხელშეკრულების საფუძველზე;

გ) საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება – საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის მოთხოვნის შემთხვევაში, მხოლოდ საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადამკვეთ მგზავრებსა და სატრანსპორტო საშუალებებთან დაკავშირებული ინფორმაცია.

10. მე-20 მუხლის მეოთხე ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„4. საბაჟო კონტროლის ზონაში საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე აკრძალულია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი სატრანსპორტო საშუალების დატვირთვა-გადმოტვირთვა და აუცილებელი საბაჟო პროცედურების განხორციელებამდე საბაჟო კონტროლის ზონის საზღვრებს გარეთ საქონლის გატანა. საბაჟო კონტროლის ზონაში ეკონომიკური საქმიანობა, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალებებისა და მგზავრების გადაადგილება დაიშვება მხოლოდ საბაჟო ორგანოების თანხმობითა და მათი კონტროლით, გარდა საერთაშორისო მიმოსვლისთვის გახსნილი სასაზღვრო პუნქტებისა. ასეთ შემთხვევებში საერთაშორისო მიმოსვლისთვის გახსნილი სასაზღვრო პუნქტების საბაჟო კონტროლის ზონაში შესვლის, გადაადგილების, ზონის დატოვების წესი მტკიცდება საქართველოს ფინანსთა და შინაგან საქმეთა მინისტრების ერთობლივი ბრძანებით.“.

11. 26-ე მუხლის:

ა) მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. საქართველოს ინტეგრირებული ტარიფი არის მონაცემთა სისტემატიზებული ერთობლიობა, რომელიც შედგება:

ა) საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურისაგან (შემდგომში – სესესნ);

ბ) საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებისაგან ან შეღავათებისაგან, რომლებიც გამოიყენება სესესნ-ში მოცემული საქონლის მიმართ;

გ) საქართველოს პარლამენტის მიერ რატიფიცირებული და ძალაში შესული საერთაშორისო ხელშეკრულებებით დადგენილი შეღავათებისაგან (პრეფერენციებისაგან);

დ) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი აკრძალვებისა და შეზღუდვებისაგან, რომლებიც გამოიყენება სესესნ-ში მოცემული საქონლის მიმართ.“.

ბ) მე-4 ნაწილს დაემატოს შემდეგი შინაარსის მე-5 ნაწილი:

„5. საქართველოს ინტეგრირებული ტარიფი მტკიცდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.“.

12. ამ კოდექსის VI თავი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„თავი VI. საქონლის საბაჟო ღირებულება

მუხლი 31. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის ზოგადი დებულებები

1. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა ითვალისწინებს დეკლარირების დღისათვის საქონლის შეფასებას საბაჟო გადასახდელების და სხვა სატარიფო და არასატარიფო ღონისძიებების გამოყენების მიზნებისათვის.

2. ამ კოდექსის 41-ე მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევების გარდა, საქონლის საბაჟო ღირებულებას განსაზღვრავს დეკლარანტი.

3. ამ თავის მიზნებისათვის, პირები ურთიერთდამოკიდებულად ჩაითვლება, თუკი ისინი:

ა) არიან ერთმანეთის საწარმოების/კომპანიების ხელმძღვანელი პირები ან დირექტორები;

ბ) არიან საქმიანობაში საქმიანობაში კანონიერად აღიარებული პარტნიორები;

გ) არიან დამსაქმებელი და დასაქმებული;

დ) არსებობს მესამე პირი, რომელიც პირდაპირ ან ირიბად ფლობს, აკონტროლებს ან გააჩნია ორივე პირის ხმის უფლების მქონე აქციების 5 ან მეტი პროცენტი;

ე) ერთ-ერთი მათგანი პირდაპირ ან ირიბად აკონტროლებს მეორეს;

ვ) ორივეს პირდაპირ ან ირიბად აკონტროლებს მესამე პირი;

ზ) ერთად პირდაპირ ან ირიბად აკონტროლებენ მესამე პირს;

თ) არიან ერთი ოჯახის წევრები.

ი) ამ თავის მიზნებისათვის, საქმიანი ურთიერთობით დაკავშირებული პირები, რომელთაგან ერთი არის მეორის ექსკლუზიური აგენტი, დისტრიბუტორი ან კონცესიონერი, მხოლოდ იმ შემთხვევაში ჩაითვლებიან ურთიერთდამოკიდებულად თუ ისინი შეესაბამებიან ამ მუხლის მე-3 ნაწილით განსაზღვრულ კრიტერიუმებს.

4. საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება შემდეგი მეთოდებით:

- ა) გარიგების ფასის მიხედვით (პირველი მეთოდი);
- ბ) იდენტური საქონლის გარიგების ფასის მიხედვით (მეორე მეთოდი);
- გ) მსგავსი საქონლის გარიგების ფასის მიხედვით (მესამე მეთოდი);
- დ) საქონლის ერთეულის ფასის მიხედვით (მეოთხე მეთოდი);
- ე) შედგენილი ღირებულების მიხედვით (მეხუთე მეთოდი);
- ვ) სარეზერვო მეთოდით (მექვსე მეთოდი).

5. ამ მუხლის მე-4 ნაწილში აღნიშნული ყოველი მომდევნო მეთოდი გამოიყენება იმ შემთხვევაში, თუ დასაბუთებულად ვერ ხერხდება წინა მეთოდის გამოყენება. დეკლარანტს უფლება აქვს, შეცვალოს ამ მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტებში აღნიშნული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მეთოდების გამოყენების რიგითობა.

6. საქონლის საბაჟო ღირებულებას განსაზღვრავს დეკლარანტი ამ თავის შესაბამისად, ხოლო დეკლარანტის მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების სისწორეს აკონტროლებს საბაჟო ორგანო.

7. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის წესები დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

8. „იდენტურ საქონლად“ და „მსგავს საქონლად“ არ ჩაითვლება ისეთი საქონელი, რომლის ინჟინერია, დამუშავება, მხატვრული დიზაინი, ნახაზები და ესკიზები დამზადებულია საქართველოში.

9. როდესაც 32-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის მიზნებისთვის ფაქტიურად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი მოიცავს თანხას, რომელიც წარმოადგენს საქონლის წარმოშობის ან ექსპორტის ქვეყანაში გადახდილ შიდა გადასახადს, აღნიშნული თანხა არ უნდა შევიდეს საბაჟო ღირებულებაში, თუ საბაჟოს წარედგინება დამაჯერებელი მტკიცებულებები, რომ აღნიშნული თანხა უკან დაუბრუნდა ან დაუბრუნდება გამყიდველს.

10. 32-ე მუხლის მიზნებისათვის, ის ფაქტი, რომ საქონელი წარმოადგენს გაყიდვის საგანს და დეკლარირებულია თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების მიზნით, ჩაითვლება საკმარისად, რათა ეს საქონელი ჩაითვალოს საქართველოში საქსპორტოდ გაიყიდულად. იმ შემთხვევაში, თუ საქონლის საქართველოში ექსპორტირების მიზნით გაყიდვის შემდეგ განხორციელდა საქონლის გადაყიდვა (მათ შორის საბაჟო საწყობის რეჟიმში მოთავსებული საქონლის გადაყიდვა), საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისათვის გამოიყენება ამ საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების მიზნით დეკლარირებამდე განხორციელებული ბოლო გაყიდვის ფასი, იმ პირობით, რომ ასეთი გადაყიდვები მიზნად არ ისახავდა საბაჟო ღირებულების ხელოვნურად შემცირებას.

11. თუ საქონელი საქართველოში ექსპორტირების მიზნით გაყიდვის შემდეგ, მის თავისუფალ მიმოქცევის რეჟიმში გაფორმებამდე, გამოიყენებოდა ნებისმიერ მესამე ქვეყანაში, ეს შეიძლება გახდეს გარიგების ფასის (პირველი მეთოდი) მეთოდის გამოყენებაზე უარის თქმის საფუძველი.

12. 32-ე მუხლის შესაბამისად საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მიზნებისათვის:

ა) თუ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მომენტისათვის ფასი ფაქტიურად არ არის გადახდილი (ან სრულად არ არის გადახდილი), საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძვლად გამოიყენება საბოლოო გადასახდელი ფასი.

ბ) თუ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მომენტისათვის გადახდილი ან გადასახდელი ფასი არ არის საბოლოოდ გადასახდელი ფასი და საბოლოოდ გადასახდელი ფასი უფრო მაღალია, საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძვლად გამოიყენება საბოლოოდ გადასახდელი ფასი.

გ) თუ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მომენტისათვის გადახდილი ან გადასახდელი ფასი არ არის საბოლოო გადასახდელი (ფაქტიურად გადახდილი) ფასი და საბოლოო გადასახდელი ფასი უფრო დაბალია ვიდრე გადახდილი, მაშინ დეკლარანტის მოთხოვნის შემთხვევაში საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის

საფუძვლად გამოიყენება საბოლოოდ გადასახდელი ფასი, თუ ის წარმოადგენს თავდაპირველი კონტრაქტით განსაზღვრულ ვალდებულებას.

დ) თუ დეკლარირებული საქონელი ერთი ტრანზაქციით შექენილი სასაქონლო პარტიის ნაწილია, საქონლის გარიგების ფასი იგივე პროპორციით უნდა შეეფარდებოდეს მთლიანი პარტიის ფასს, როგორც დეკლარირებული საქონლის რაოდენობა მთლიანი პარტიის რაოდენობას. ფაქტიურად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი ასევე პროპორციულად გადანაწილდება იმ შემთხვევაშიც, თუ ტვირთის ნაწილი დაიკარგა.

მუხლი 32. გარიგების ფასის მეთოდი

1. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება არის გარიგების ფასი ანუ საექსპორტოდ გაყიდულ საქონელში ფაქტიურად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი (ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მოთხოვნების გათვალისწინებით), თუ:

ა) არ არსებობს რაიმე შეზღუდვა, რომელიც დაკავშირებულია მყიდველის მიერ საქონლის განკარგვასთან ან გამოყენებასთან, გარდა იმ შეზღუდვებისა, რომლებიც:

ა.ა) დადგენილია ან მოითხოვება საქართველოს კანონმდებლობით;

ა.ბ) ადგენს იმ გეოგრაფიული რაიონების ჩამონათვალს, სადაც დაშვებულია საქონლის ხელახალი გაყიდვა;

ა.გ) გავლენას არ ახდენს საქონლის ღირებულებაზე;

ბ) საქონლის გაყიდვა ან ფასი არ არის დაკავშირებული რაიმე პირობასთან ან გერემოებასთან, რომელთა შეფასება (ღირებულების დადგენა) შეუძლებელია საქონლის ღირებულებასთან მიმართებაში. იმ შემთხვევაში თუ ასეთი პირობის ან გარემოების ღირებულების განსაზღვრა შესაძლებელია, ეს ღირებულება ჩაითვლება მყიდველის მიერ განხორციელებულ ირიბ გადახდად და შესაბამისად განიხილება, როგორც ფაქტიურად გადახდილი ან გადასახდელი ფასის ნაწილი;

გ) მყიდველის მიერ საქონლის შემდგომი გაყიდვის, განკარგვის ან გამოყენების შედეგად მიღებული შემოსავლის არც ერთი ნაწილი არც პირდაპირ და არც ირიბად არ გადაეცემა გამყიდველს, გარდა იმ შემთხვევებისა როცა შესაძლებელია სათანადო შესწორების შეტანა 38-ე მუხლის დებულებების მიხედვით;

დ) მყიდველი და გამყიდველი არ არიან ურთიერთდამოკიდებული პირები. იმ შემთხვევაში თუ მყიდველი და გამყიდველი არიან ურთიერთდამოკიდებული პირები გარიგების ფასი მიღების შესაძლებლობა დგინდება ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების მიხედვით.

2. თუ მყიდველი და გამყიდველი ურთიერთდამოკიდებული პირები არიან, მხოლოდ ის ფაქტი, რომ მყიდველი და გამყიდველი ურთიერთდამოკიდებული არიან, 31-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, არ წარმოადგენს გარიგების ფასის მიუღებლობის საკმარის საფუძველს. ასეთ შემთხვევაში მოწმდება გაყიდვის ყველა გარემოება და გარიგების ფასი მიღებულ იქნება იმ პირობით, რომ ამ ურთიერთდამოკიდებულებას გავლენა არ მოუხდენია ფასზე საქონლის გარიგების ფასი ჩაითვლება საქონლის საბაჟო ღირებულებად. თუ დეკლარანტის მიერ წარმოდგენილი ან რაიმე სხვა სახით მიღებული ინფორმაციის საფუძველზე საბაჟო ორგანოს წარმოეშვა საფუძვლიანი ეჭვი, რომ გამყიდველისა და მყიდველის ურთიერთდამოკიდებულებამ გავლენა მოახდინა საქონლის გარიგების ფასზე, საბაჟო ორგანო დეკლარანტს აცნობებს თავის დასაბუთებულ მოსაზრებებს, რომლებზედაც დეკლარანტს უფლება აქვს, წარადგინოს შესაბამისი ახსნა-განმარტება. დეკლარანტის მოთხოვნით საბაჟო ორგანო აფორმებს თავის დასაბუთებულ მოსაზრებებს წერილობით და წარუდგენს დეკლარანტს.

3. თუ მყიდველი და გამყიდველი ურთიერთდამოკიდებული პირები არიან, საქონლის გარიგების ფასი მიიღება საქონლის საბაჟო ღირებულების

განსაზღვრის საფუძველად, თუ დეკლარანტი წარმოადგენს მტკიცებულებებს, რომ აღნიშნული ღირებულება მაქსიმალურად მიახლოებულია დროის იმავე მონაკვეთში განსაზღვრული შემდეგი ღირებულებებიდან ერთ-ერთთან:

ა) იმპორტირებული იდენტური ან მსგავსი საქონლის გარიგების ფასთან, რომელიც გამყიდველმა მიჰყიდა ურთიერთდამოუკიდებელ პირს (მყიდველს);

ბ) ამ კოდექსის 35-ე მუხლის შესაბამისად განსაზღვრულ იდენტური ან მსგავსი საქონლის საბაჟო ღირებულებასთან;

გ) ამ კოდექსის 36-ე მუხლის შესაბამისად განსაზღვრულ იდენტური ან მსგავსი საქონლის საბაჟო ღირებულებასთან.

4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილით განსაზღვრული ღირებულება გამოიყენება მხოლოდ დეკლარანტის სურვილით და მხოლოდ შედარებისათვის. ამასთანავე, გათვალისწინებული უნდა იქნეს განსხვავებები: კომერციულ დონეებს შორის, რაოდენობრივ დონეებს შორის, 38-ე მუხლში ჩამოთვლილ ელემენტებს და გამყიდველის მიერ საქონლის ისეთი გაყიდვის შედეგად გაწეულ ხარჯებში, რომლის დროსაც გამყიდველი და მყიდველი არ არიან ურთიერთდამოკიდებული.

5. ფაქტიურად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი-ეს არის მთლიანი თანხა, რომელიც გადაუხადა ან უნდა გადაუხადოს მყიდველმა გამყიდველს ან გადაიხადოს გამყიდველის სასარგებლოდ; იგი მოიცავს ყველა გადახდას, როგორც პირდაპირს ასევე ირიბს, რომელიც წარმოადგენს საქონლის გაყიდვის პირობას, გადახდილს მყიდველის მიერ გამყიდველისთვის ან გამყიდველის მოთხოვნით მესამე პირისთვის. შესაძლებელია გადახდა ხდებოდეს აკრედიტივით ან თავისუფლად ბრუნვადი ფასიანი ქაღალდებით, პირდაპირ ან ირიბად.

მუხლი 33. იდენტური საქონლის გარიგების ფასის მეთოდი

1. თუ შეუძლებელია იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა 32-ე მუხლის დებულებების მიხედვით, საბაჟო ღირებულებად ჩაითვლება იმ იდენტური საქონლის გარიგების ღირებულება, რომელიც გაყიდულ იქნა საქართველოში ექსპორტირების მიზნით და ექსპორტირებული იყო იმავე ან თითქმის იმავე დროს, როდესაც განხორციელდა შესაფასებელი საქონლის ექსპორტი.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძველია:

ა) საბაჟო ორგანოს მიერ რეგისტრირებული იდენტური საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც საქართველოში გაყიდულია იმავე კომერციულ და რაოდენობრივ დონეებზე, როგორებზედაც იმპორტირებული საქონელი (იგულისხმება საქონლის პარტიის მოცულობა და ფასი);

ბ) ამ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პირობის არარსებობისას – საბაჟოს ორგანოს მიერ რეგისტრირებული იდენტური საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც გაიყიდა სხვა კომერციულ დონეზე ან/და სხვა რაოდენობით და აღნიშნული ღირებულება კორექტირებულია კომერციული დონით ან/და რაოდენობით განპირობებულ სხვაობათა გათვალისწინებით. ასეთი კორექტირება შეიძლება გაკეთდეს წარმოდგენილ მტკიცებულებათა საფუძველზე, რომლებიც ნათლად წარმოსახავს კორექტირების მიზანშეწონილობას და სიზუსტეს, მიუხედავად იმისა, კორექტირება ზრდის თუ ამცირებს ღირებულებას.

3. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-6 ნაწილში მითითებული ხარჯების იმ განსხვავების გასათვალისწინებლად, რომელიც გამოწვეულია იმპორტირებული საქონლისა და მისი იდენტური საქონლის გადაზიდვის სატრანსპორტო საშუალებებსა და გადაზიდვის მანძილს შორის განსხვავებით, დაშვებულია კორექტირება.

4. თუ გამოვლინდა იდენტური საქონლის ერთზე მეტი გარიგების ფასი, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისათვის კორექტირების საფუძველად, გამოყენებული უნდა იქნეს უმცირესი ღირებულება.

5. ამ მუხლის გამოყენებისას, სხვა პირის მიერ წარმოებული საქონლის გარიგების ფასი მხედველობაში მიიღება მხოლოდ მაშინ, როდესაც არ მოიპოვება მონაცემები იგივე მწარმოებლის წარმოებულ მსგავსი საქონლის გარიგების ფასზე.

6. ამ მუხლის მიზნებისათვის, იდენტური იმპორტირებული საქონლის გარიგების ფასი შეიძლება იყოს მხოლოდ 32-ე მუხლის საფუძველზე მანმადე განსაზღვრული საბაჟო ღირებულება, რომელიც კორექტირებულია ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების შესაბამისად.

7. ამ მუხლის მიზნებისათვის „ექსპორტირებული იმავე ან თითქმის იმავე დროს“ ნიშნავს, რომ განსხვავება იდენტური საქონლის ექსპორტის თარიღსა და შესაფასებელ საქონელის ექსპორტის თარიღს შორის არ აღემატება 30 დღეს (30 დღით ადრე ექსპორტამდე ან ექსპორტიდან 30 დღის შემდეგ). ცალკეული სახის საქონელისთვის, რომელთა ფასები მნიშვნელოვან ცვლილებას განიცდიან დროის მცირე მონაკვეთში, განსხვავებული, შემცირებული ვადა დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 34. მსგავსი საქონლის გარიგების ფასის მეთოდი

1. თუ შეუძლებელია იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა 32-ე და 33-ე მუხლების დებულებების მიხედვით, საბაჟო ღირებულებად ჩაითვლება იმ მსგავსი საქონლის გარიგების ღირებულება, რომელიც გაყიდულ იქნა საქართველოში ექსპორტირების მიზნით და ექსპორტირებული იყო იმავე ან თითქმის იმავე დროს, როდესაც განხორციელდა შესაფასებელი საქონლის ექსპორტი.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძველია:

ა) საბაჟო ორგანოს მიერ რეგისტრირებული მსგავსი საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც საქართველოში გაყიდულია იმავე კომერციულ და რაოდენობრივ დონეებზე, როგორც იმპორტირებული საქონელი (იგულისხმება საქონლის პარტიის მოცულობა და ფასი);

ბ) ამ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პირობის არარსებობისას – საბაჟო ორგანოს მიერ რეგისტრირებული მსგავსი საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც გაიყიდა სხვა კომერციულ დონეზე ან/და სხვა რაოდენობით და აღნიშნული ღირებულება კორექტირებულია კომერციული დონით ან/და რაოდენობით განპირობებულ სხვაობათა გათვალისწინებით. ასეთი კორექტირება შეიძლება გაკეთდეს წარმოდგენილ მტკიცებულებათა საფუძველზე, რომლებიც ნათლად წარმოსახავს კორექტირების მიზანშეწონილობას და სიზუსტეს, მიუხედავად იმისა, კორექტირება ზრდის თუ ამცირებს ღირებულებას.

3. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-6 ნაწილში მითითებული ხარჯების იმ განსხვავების გასათვალისწინებლად, რომელიც გამოწვეულია იმპორტირებული საქონლისა და მისი მსგავსი საქონლის გადაზიდვის სატრანსპორტო საშუალებებსა და გადაზიდვის მანძილს შორის განსხვავებით, დაშვებულია კორექტირება.

4. თუ გამოვლინდა მსგავსი საქონლის ერთზე მეტი გარიგების ფასი, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისათვის კორექტირების საფუძველად გამოყენებული უნდა იქნეს უმცირესი ღირებულება.

5. ამ მუხლის გამოყენებისას, სხვა პირის მიერ წარმოებული საქონლის გარიგების ფასი მხედველობაში მიიღება მხოლოდ მაშინ, როდესაც არ მოიპოვება მონაცემები იგივე მწარმოებლის წარმოებულ მსგავსი საქონლის გარიგების ფასზე.

6. ამ მუხლის მიზნებისათვის, მსგავსი იმპორტირებული საქონლის გარიგების ფასი შეიძლება იყოს მხოლოდ 32-ე მუხლის საფუძველზე მანმადე განსაზღვრული საბაჟო ღირებულება, რომელიც კორექტირებულია ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების შესაბამისად.

7. ამ მუხლის მიზნებისათვის „ექსპორტირებული იმავე ან თითქმის იმავე დროს“ ნიშნავს, რომ განსხვავება მსგავსი საქონლის ექსპორტის თარიღსა და შესაფასებელ საქონელის ექსპორტის თარიღს შორის არ აღემატება 30 დღეს (30 დღით ადრე ექსპორტამდე ან ექსპორტიდან 30 დღის შემდეგ). ცალკეული სახის საქონელისთვის, რომელთა ფასები მნიშვნელოვან ცვლილებას განიცდიან დროის მცირე მონაკვეთში, განსხვავებული, შემცირებული ვადა დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 35. საქონლის ერთეულის ფასის მეთოდი

1. თუ იმპორტირებული, იდენტური ან მსგავსი იმპორტირებული საქონელი საქართველოში იყიდება იმავე სასაქონლო სახით (უცვლელ მდგომარეობაში), რა სახითაც იგი შემოტანილ იქნა საქართველოში, იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება იმ საქონლის ერთეულის ფასით, რა ფასადაც იმპორტირებული საქონლის შემოტანის იმავე დროს ან იმპორტირებული შესაფასებელი საქონლის იმპორტირების შემდგომ უახლოეს პერიოდში, მაგრამ არაუმეტეს 90 დღის განმავლობაში იმპორტირების თარიღიდან (ამ მუხლის მიზნებისათვის იმპორტირების თარიღად შეიძლება ჩაითვალოს საქონლის საბაჟო ორგანოსათვის წარდგენის თარიღი). იმპორტირებული, იდენტური ან მსგავსი იმპორტირებული საქონელი გამყიდველთან არაურთიერთდაკავშირებულ პირს მიეყიდა უდიდესი ოდენობით ანუ მაქსიმალურად დიდ პარტიებად, რომელიც ექვემდებარება შემდეგი სახის დაქვითვებს:

ა) ხელშეკრულების შესაბამისად გადახდილი ან გადასახდელი საკომისიოები ან იმპორტირებული საქონლის რეალიზაციასთან დაკავშირებული დამატებითი თანხა, რომელიც საქართველოში მიეკუთვნება იმავე კლასის ან ტიპის საქონელს, რომელშიც ჩვეულებრივ შეიტანება მოგება და საერთო ხარჯები;

ბ) საქართველოში ჩვეულებრივ განხორციელებული სატრანსპორტო და სადაზღვევო ხარჯები, აგრეთვე მათთან დაკავშირებული ხარჯები;

გ) საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული საბაჟო გადასახდელები, სხვა გადასახადები და მოსაკრებლები, რომლებიც დაკავშირებულია საქონლის შემოტანასთან ან მიწოდებასთან.

2. თუ იმპორტირებული, იდენტური ან მსგავსი იმპორტირებული საქონელი საქართველოში არ იყიდება იმავე სასაქონლო სახით (უცვლელ მდგომარეობაში), რა სახითაც იგი შემოტანილ იქნა საქართველოში, დეკლარანტის მოთხოვნით იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება იმ საქონლის ერთეულის ფასით, რა ფასადაც საქართველოში გადამუშავების შემდგომ იმპორტირებული საქონელი გამყიდველთან არაურთიერთდაკავშირებულ პირს მიეყიდა უდიდესი ოდენობით ანუ მაქსიმალურად დიდ პარტიებად. ამასთანავე, იმპორტირებული საქონლის ფასიდან აუცილებლად უნდა გამოიქვითოს მისი გადამუშავების დროს შექმნილი დამატებული ღირებულება, აგრეთვე გადასახდელები, ხარჯები და გადასახადები, რომლებიც მითითებულია ამ მუხლის პირველ ნაწილში.

მუხლი 36. შედგენილი ღირებულების მეთოდი

1. საქონლის საბაჟო ღირებულებად ითვლება შედგენილი ღირებულება, რომელიც შედგება შემდეგი ელემენტებისაგან:

ა) საქონლის წარმოებისათვის გამოყენებული მასალების, დამზადებისა თუ დამუშავების ღირებულება;

ბ) მოგებისა და საერთო ხარჯების რაოდენობა, რომელსაც ადგილი აქვს ექსპორტიორ ქვეყანაში მწარმოებლის მიერ იმავე კლასის ან ტიპის საქონლის საქართველოში საქსპორტოდ გაყიდვისას;

გ) ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ხარჯები.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის ა) ქვეპუნქტში აღნიშნული გამოყენებული მასალების, დამზადების ან/და დამუშავების ღირებულება უნდა მოიცავდეს:

ა) 38-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ ხარჯებს;

ბ) ნებისმიერი საქონლის ან მომსახურების პროპორციულად გადანაწილებულ ღირებულებას, რომელიც განსაზღვრულია 38-ე მუხლის მე-2-ე ნაწილში და რომელიც მყიდველმა პირდაპირ ან არაპირდაპირ მიაწოდა გამყიდველს იმპორტირებული საქონლის წარმოებასთან და საქსპორტო გაყიდვასთან დაკავშირებით. 38-ე მუხლის მე-2-ე ნაწილის გ) ქვეპუნქტით განსაზღვრული საქართველოში წარმოებული ელემენტების ღირებულება, უნდა იქნას ჩართული საბაჟო ღირებულებაში მხოლოდ იმ შემთხვევაში თუ ამ ელემენტების შესაბამისი ხარჯი მწარმოებლის მიერ არის გაწეული.

4. როდესაც შედგენილი ღირებულების დასადგენად გამოყენებული იქნება სხვა ინფორმაცია გარდა ინფორმაციისა, რომელიც მოწოდებულია მწარმოებლის მიერ ან მისი სახელით, საბაჟო ორგანომ დეკლარანტის მოთხოვნის შემთხვევაში დეკლარანტს უნდა აცნობოს, ამ ინფორმაციის წყაროს, გამოყენებული მონაცემების და ამ მონაცემებზე დაფუძნებული გამოთვლების შესახებ, მე-41-ე მუხლით განსაზღვრული პირობების შესაბამისად.

5. ამ მუხლის პირველი ნაწილის ბ) ქვეპუნქტით განსაზღვრული „საერთო ხარჯები“ მოიცავს საქსპორტო საქონლის წარმოებისა და გაყიდვის პირდაპირ და ირიბ ხარჯებს, რომლებიც არ არის გათვალისწინებული პირველ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში

მუხლი 37. სარეზერვო მეთოდი

1. თუ შეუძლებელია იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა 32-ე და 36-ე მუხლების დებულებების მიხედვით, საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება მიზანშეწონილი საშუალებების გამოყენების გზით, რომლებიც შეესაბამება საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის ზოგად დებულებებს და იმპორტიორ ქვეყანაში არსებული მონაცემებს.

2. სარეზერვო მეთოდის დროს საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძვლად არ გამოიყენება:

ა) საქართველოში წარმოებული საქონლის შიდა გასაყიდი ფასი;

ბ) საქონლის ფასი ექსპორტიორი ქვეყნის შიდა ბაზარზე;

გ) სხვა ქვეყანაში საქსპორტოდ გასატანი საქონლის ფასი;

დ) საქონლის მინიმალური საბაჟო ღირებულება;

ე) საქონლის თვითნებურად შერჩეული ან ფიქციური ღირებულებები;

ვ) საქონლის ორ ღირებულებას შორის უდიდესი ღირებულების მიღების პრინციპი;

ზ) წარმოების ხარჯი, გარდა შედგენილი ღირებულებისა, რომელიც განსაზღვრულია იდენტური ან მსგავსი საქონლისათვის 36-ე მუხლის დებულებების მიხედვით.

3. თუ იმპორტიორი მოითხოვს, მას წერილობითი ფორმით ეცნობება ამ მუხლის დებულებების საფუძველზე განსაზღვრული საბაჟო ღირებულებისა და გამოყენებული მეთოდიკის შესახებ.

4. სარეზერვო მეთოდით განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულება შეიძლება დაგვარად მაქსიმალურად უნდა ეფუძნებოდეს ადრე უკვე განსაზღვრულ საქონლის საბაჟო ღირებულებას.

მუხლი 38. საბაჟო ღირებულების ელემენტები

1. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს შემდეგი ხარჯები, იმ პირობით, რომ ეს ხარჯები მყიდველმა რეალურად გასწია, მაგრამ ისინი არ არის ჩართული გარიგების ფასში:

ა) საკომისიო და საბროკერო ხარჯები, გარდა შესყიდვაზე გაწეული საკომისიო ხარჯებისა („შესყიდვის საკომისიო ხარჯები“ - ესაა საკომისიოები, რომლებიც იმპორტიორმა თავის აგენტს გადაუხადა შესაფასებელი საქონლის შესყიდვისათვის გაწეული მომსახურების სანაცვლოდ).

ბ) იმ კონტეინერების ღირებულება, რომლებიც საბაჟო მიზნებისათვის განიხილება იმპორტირებულ საქონელთან ერთობლიობაში. თუ ასეთი კონტეინერი მრავალჯერადი გამოყენებისაა, დეკლარანტის მოთხოვნით მისი ღირებულება ბუღალტრული აღრიცხვის საერთაშორისო სტანდარტების გამოყენებით პროპორციულად უნდა გადანაწილდეს შესაფასებელ საქონელზე;

გ) შეფუთვის ღირებულება, გაწეული შრომისა და შესაფუთი მასალების ჩათვლით.

2. თუ მყიდველის მიერ საქონელი ან მომსახურება გამყიდველს უფასოდ ან ფასდაკლებით, პირდაპირ ან არაპირდაპირ მიეწოდება და გამოიყენება იმპორტირებული საქონლის წარმოებასთან და საქსპორტოდ გაყიდვასთან დაკავშირებით, საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს შემდეგი საქონლისა და მომსახურების პროპორციულად განაწილებული ღირებულება იმ ოდენობით, რომლითაც ეს ღირებულება ჩართული არ არის გადახდილ ან გადასახდელ ფასში:

ა) საქონლის შემადგენლობაში შემავალი მასალები, ნედლეული, ნაწილები (დეტალები) და სხვა ანალოგიური კომპონენტები;

ბ) საქონლის წარმოების დროს გამოყენებული სამუშაო ინსტრუმენტები, შტამპები, ჩამოსასხმელი ფორმები და მსგავსი ელემენტები;

გ) საქართველოს ფარგლებს გარეთ წარმოებული ინჟინერია, დამუშავება, საკონსტრუქტორო და სამხატვრო-დიზაინერული საქმიანობა, მხაზველობითი სამუშაოები, პროექტები, სქემები, ესკიზები და სხვა სამუშაოები.

3. ამ მუხლის მე-2 ნაწილის მიზნებისათვის საქონლისა და მომსახურების ღირებულება, რომელიც უნდა შევიდეს საბაჟო ღირებულებაში, უნდა განისაზღვროს იმ ფასით, რომლითაც იგი შეიძინა მყიდველმა. თუ ეს საქონელი ნაწარმოებია თვით მყიდველის მიერ, მისი ფასი განისაზღვრება მყიდველის საბუღალტრო დოკუმენტაციაზე დაყრდნობით. იმ შემთხვევაში, როცა მოცემული საქონელი ამორტიზებულია, მისი ღირებულება განისაზღვრება ამორტიზაციის ნორმების გათვალისწინებით.

4. საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს იმპორტირებულ საქონელთან დაკავშირებული საავტორო ჰონორარი ან სალიცენზიო გადასახდელები იმ ოდენობით, რა ოდენობითაც ჩართული არ არის გადახდილ ან გადასახდელ ფასში და პირდაპირ ან არაპირდაპირ უნდა გადაიხადოს მყიდველმა, როგორც ყიდვა-გაყიდვის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იმპორტირებული საქონლის პირობა. მასში შედის გადასახდელები პატენტებზე, სასაქონლო მარკებზე, საავტორო უფლებებზე, „ნოუ-ჰაუზე“. ამასთანავე, სალიცენზიო და ინტელექტუალური საკუთრების გადასახდელები ჩაირთვება საბაჟო ღირებულებაში, თუ ინტელექტუალური საკუთრების ნიმუშებს განუყრელი კავშირი აქვს იმპორტირებულ საქონელთან და ეს პირობები დაფიქსირებულია კონტრაქტში.

თუ მყიდველი სალიცენზიო გადასახდელებს უხდის მესამე პირს, ეს შეთანხმებული უნდა იყოს გამყიდველთან.

5. საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს იმ მოგების ნაწილის ღირებულება, რომელიც საქონლის ყოველი შემდგომი გადაყიდვის, განკარგვის და გამოყენების შედეგად პირდაპირ ან არაპირდაპირ ეკუთვნის გამყიდველს.

6. საქონლის საბაჟო ღირებულებაში ჩაირთვება იმპორტირებული საქონლის მიერ საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადმოკვეთამდე გაწეული შემდეგი ხარჯები:

ა) ტრანსპორტირების ღირებულება, დატვირთვა-გადმოტვირთვისა და დამუშავების (მათ შორის, საწყობში შენახვის) ხარჯები. თუ სხვადასხვა საქონლის პარტია ერთი და იმავე ტრანსპორტით არის იმპორტირებული, ტრანსპორტირების ხარჯები პროპორციულად გადანაწილდება;

ბ) დაზღვევასთან დაკავშირებული ხარჯები.

7. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას დაუშვებელია გარიგების ფასისათვის იმ ხარჯების მიკუთვნება, რომლებიც ამ მუხლით არ არის გათვალისწინებული.

8. საქონლის საბაჟო ღირებულებაში არ უნდა იყოს ჩართული შემდეგი გადასახდელები და ხარჯები, თუ ისინი გამოყოფილია საქონლის ფაქტობრივი ფასიდან:

ა) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი გადასახადები და მოსაკრებლები;

ბ) საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადმოკვეთის შემდგომი ტრანსპორტირების ხარჯები;

გ) სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოების, საწყობის, მომსახურების ან გაწეული ტექნიკური დახმარების ხარჯები, რომლებიც გაწეულ იქნა საქონლის შემოტანის შემდეგ;

დ) საბაჟო პროცედურებთან დაკავშირებული ხარჯები და სხვა ხარჯები, რომლებიც დაკავშირებულია საქართველოს ტერიტორიაზე იმპორტირებული საქონლის გადაადგილებასთან.

ე) მყიდველის მიერ იმპორტირებული საქონლის ყიდვასთან დაკავშირებით დადებული საფინანსო შეთანხმებით გათვალისწინებული პროცენტები თუ:

- ეს პროცენტები გამოყოფილია საქონლის ფაქტობრივი ფასიდან;

- საფინანსო შეთანხმება შედგენილია წერილობითი ფორმით;

- საჭიროების შემთხვევაში მყიდველს შეუძლია დაადასტუროს, რომ საქონელი ფაქტობრივად გაყიდულია დეკლარირებული ფასით და საპროცენტო განაკვეთი არ აღემატება საშუალო საპროცენტო განაკვეთს, რომელიც დაფინანსების მომენტში მოქმედებს მსგავს შეთანხმებებთან მიმართებით იმ ქვეყანაში, რომელშიც იმყოფება დაფინანსებელი პირი. ეს დებულებები გამოიყენება მიუხედავად იმისა, გარიგებას აფინანსებს გამყიდველი, ბანკი თუ მესამე პირი.

ვ) იმპორტირებული საქონლის საქართველოში წარმოების უფლების მოსაპოვებლად აუცილებელი ხარჯები;

ზ) მყიდველის მიერ იმპორტირებული საქონლის დისტრიბუციის ან გაყიდვის უფლების მისაღებად გაწეული ხარჯები თუ ეს არ წარმოადგენს საქონლის საქართველოში ექსპორტირებისათვის გაყიდვის პირობას.

მუხლი 39. ამოღებულია

მუხლი 40. მონაცემების ავტომატიზებული დამუშავების ან სასწავლო პროგრამების პროგრამული უზრუნველყოფის მატარებლების საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა

1. ამ კოდექსის 32-ე-38-ე მუხლების დებულებებისაგან განსხვავებით, მონაცემების ავტომატიზებული დამუშავების ან სასწავლო პროგრამების პროგრამული უზრუნველყოფის მატარებლების საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას გაითვალისწინება მხოლოდ ამ პროგრამის მატარებლების ფასი, იმ პირობით, რომ მონაცემების ავტომატიზებული დამუშავების ან სასწავლო პროგრამების ღირებულება დოკუმენტურად განცალკევებულია პროგრამის მატარებლების ღირებულებისაგან.

2. პროგრამის მატარებლების საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება პროგრამის მატარებლების ღირებულებისა და მის ტრანსპორტირებაზე, ჩატვირთვა-გადმოტვირთვაზე, მოვლასა და შეფუთვაზე გაწეული ხარჯების ერთობლიობით.

3. ამ მუხლის მიზნებისათვის ცნება „მატარებელი“ არ მოიცავს ინტეგრირებულ სქემებს, ნახევარგამტარებს და მოწყობილობებს ან ნაწილებს, რომლებისგანაც შედგება ზემოაღნიშნული სქემები, ნახევარგამტარები ან მოწყობილობები, ხოლო ცნებები „მონაცემები“ და „სასწავლო პროგრამები“ არ მოიცავს აუდიო-, კინო- და ვიდეოჩანაწერებს.

მუხლი 41. ეთანხმება საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის დროს

1. თუ საბაჟო ორგანო არ ეთანხმება დეკლარირებულ საბაჟო ღირებულებას, იგი ვალდებულია, თავისი მოსაზრებები აცნობოს დეკლარანტს და საქონლის საბაჟო ღირებულება განსაზღვროს ამ თავის მიხედვით. დეკლარანტი ვალდებულია, საბაჟო ორგანოში წარადგინოს ინფორმაცია (მათ შორის, მტკიცებულებები და დოკუმენტები), რომელსაც საბაჟო ორგანო ამ კოდექსით დადგენილი წესით მოითხოვს იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მიზნით.

2. დამატებითი გარემოებების გამოვლენის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს, მოახდინოს საბაჟო ღირებულების კორექტირება საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის თარიღიდან 6 კალენდარული წლის განმავლობაში. ეს ვადა აითვლება საქონლის თავისუფალი მიმოქცევაში გაშვების რეჟიმში დეკლარირების კალენდარული წლის დასრულებიდან.

3. თუ დეკლარანტი არ ეთანხმება საბაჟო ორგანოს მიერ განსაზღვრულ საბაჟო ღირებულებას, იგი უფლებამოსილია, ამ კოდექსით დადგენილი წესით გაასაჩივროს საბაჟო გადაწყვეტილება. ამ შემთხვევაში დეკლარანტს საშუალება ეძლევა, საბაჟო ორგანოდან გაიტანოს საქონელი, თუ იგი გადაიხდის თავის მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების საფუძველზე გაანგარიშებულ საბაჟო გადასახდელებს და დამატებით წარმოადგენს ამ კოდექსით გათვალისწინებულ გარანტიას, რომელიც არის საბაჟო ორგანოს მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების საფუძველზე გაანგარიშებულ საბაჟო გადასახდელებსა და დეკლარანტის მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების საფუძველზე გაანგარიშებულ საბაჟო გადასახდელებს შორის სხვაობა.

4. დეკლარანტს უფლება აქვს, წერილობით მიმართოს საბაჟო ორგანოს და მიიღოს წერილობითი განმარტება თავის მიერ შემოტანილი ან/და გატანილი საქონლის შემოწმებისას საბაჟო ორგანოს მიერ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის თაობაზე.

მუხლი 42. განსაკუთრებული დებულებები საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას

ამ თავის გამოყენება იმ საქონლის მიმართ, რომელიც სხვა საბაჟო რეჟიმის გამოყენების შემდგომ თავისუფალ მიმოქცევაშია გაშვებული, არ ზღუდავს საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მარეგულირებელი დებულებების გამოყენებას.

მუხლი 43. საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა სხვადასხვა საბაჟო დამუშავების ოპერაციის დროს, გარდა საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისა

1. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმით გატანილი საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული პროდუქტების საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას მათ საბაჟო ღირებულებას აკლდება გადასამუშავებლად გატანილი და დეკლარირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება.

2. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული იმ გადამუშავების პროდუქტების საბაჟო ღირებულება, რომელიც დეკლარირებულია თავისუფალი მიმოქცევის (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში, განისაზღვრება საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული შესაბამისი გადასამუშავებელი საქონლის საბაჟო ღირებულების ფაქტობრივად გადამუშავებული ნაწილის მიხედვით.

3. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული იმ გადამუშავების პროდუქტების საბაჟო ღირებულება, რომელიც გაიტანება საბაჟო ტერიტორიის გარეთ, განისაზღვრება ექსპორტის საბაჟო ღირებულების პრინციპების შესაბამისად.

4. ამ მუხლის დებულებების გათვალისწინებით საბაჟო დამუშავების ოპერაციებისათვის საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება ამ თავის შესაბამისად.“.

13. 50-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 50. ზოგადი დეკლარირების ფორმები და მისი წარმდგენი პირი

1. ზოგადი დეკლარირება ნიშნავს საქონელზე იმ ზოგადი მონაცემების წარდგენას, რომლებიც აუცილებელია საბაჟო ზედამხედველობისა და საბაჟო კონტროლის განხორციელებისათვის, საბაჟო დამუშავების ოპერაციის შერჩევამდე მისი იდენტიფიკაციისათვის.

2. ზოგად დეკლარირებას ახორციელებს პირი:

ა) რომელმაც საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოიტანა საქონელი ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანის შემდეგ აიღო პასუხისმგებლობა მის შემდგომ ტრანსპორტირებაზე, ან რომელიც საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოიტანს საქონელს ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანის შემდეგ აიღებს პასუხისმგებლობას მის შემდგომ ტრანსპორტირებაზე;

ბ) რომლის სახელითაც მოქმედებენ ამ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პირები.

3. საზღვაო და საჰაერო ხომალდებზე ზოგადი დეკლარირება ხდება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დანიშნულების ნავსადგურში ან აეროპორტში ჩასვლისას, ან ჩასვლამდე ხოლო საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გასვლის შემთხვევაში – იმ საბაჟო ტერიტორიის ნავსადგურში ან აეროპორტში, საიდანაც ისინი გადიან, ან გათვალისწინებულია მათი გასვლა.

4. ცარიელ და მგზავრთა გადამყვან სახმელეთო სატრანსპორტო საშუალებებზე ზოგადი დეკლარირება ხდება საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთისას.

5. ზოგადი დეკლარირების საფუძველზე საბაჟო ორგანოს მიერ ხორციელდება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე კონტროლის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების მიმართ საბაჟო კონტროლის დოკუმენტის გამოწერა (გარდა საერთაშორისო ხელშეკრულებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა). აღრიცხვის მოწმობის შევსების წესი დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

6. ზოგადი დეკლარირება ხორციელდება ელექტრონულად ან წერილობით, საქონლის საბაჟო ორგანოში წარდგენისას ან საქონლის შემოტანამდე. ზოგადი დეკლარირების ფორმები, დეკლარირების ვადა, დეკლარირებისა და დეკლარირებული მონაცემების შეცვლის წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

7. საქონლის შემოტანამდე საბაჟო დეკლარაციის წარდგენისას ზოგადი დეკლარირება არ ხორციელდება.“.

14. ამ კოდექსის XI თავი ამოღებული იქნეს.

15. 61-ე მუხლის მე-4 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„4. საქონელი, რომელზეც უკვე განსაზღვრულია საბაჟო დამუშავების ოპერაცია, პირის მოთხოვნით შეიძლება დროებით დასაწყობდეს არა უმეტეს 90 კალენდარული დღისა. დროებითი შენახვის ვადის აღნიშნული შეზღუდვა არ ვრცელდება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანის მიზნით ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში მოქცეულ საქონელზე.“.

16. 63-ე მუხლის მე-2 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. საქონლის მიერ, რომლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანა აკრძალულია, საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთის შემთხვევაში იგი დაუყოვნებლივ უნდა იქნეს გატანილი საბაჟო ტერიტორიიდან, თუ ამ კოდექსით ან სხვა საკანონმდებლო აქტით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. თუ შეუძლებელია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან ამ საქონლის დაუყოვნებლივ გატანა, უნდა მოხდეს მისი დროებითი დასაწყობება საბაჟო საწყობში ან მოთავსდეს საბაჟო ორგანოს მიერ შერჩეულ საბაჟო კონტროლის სხვა ზონაში. ამგვარი საქონლის გატანის ვალდებულება და დროებითი შენახვის ხარჯები სოლიდარულად ეკისრებათ საქონლის მიმღებსა და საქონლის მფლობელს. ასეთ შემთხვევაში დროებითი შენახვის ვადა არ უნდა აღემატებოდეს 3 კალენდარულ დღეს, რომლის გასვლის შემდეგაც საქონლის განკარგვა მოხდება ამ კოდექსის 87-ე მუხლის შესაბამისად.“.

17. ამ კოდექსს დაემატოს შემდეგი შინაარსის 64² მუხლი:

„მუხლი 64². კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდება

1. საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით შემოტანილი საქონლის ბრუნვის აღსაკვეთად და ამ ბრუნვაში მონაწილე პირთა გამოვლენის მიზნით საბაჟო ორგანოები ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში საერთაშორისო ხელშეკრულებათა საფუძველზე უცხო ქვეყნის საბაჟო ან/და სხვა კომპეტენტურ ორგანოების მოთხოვნით, ან ქვეყნის საბაჟო ან/და სამართალდამცავი ორგანოების მოთხოვნით იყენებენ კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების ფორმას, რაც

გულისხმობს საბაჟო ორგანოების კონტროლის ქვეშ უკანონო ბრუნვაში მოქცეული ზემოხსენებული საქონლების საქართველოში შემოტანას, საქართველოდან გატანას ან მის ტერიტორიაზე ტრანზიტით გატარებას.

2. ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული საქონლის მიმართ კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების ფორმის თაობაზე გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური შესაბამის სამართალდამცავ ორგანოებთან შეთანხმებით.

3. კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების ფორმის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში, თუ კონტროლს დაქვემდებარებული საქონლის დანიშნულების ქვეყანა უცხო სახელმწიფოა, სისხლის სამართლის საქმე საქართველოში არ აღიძვრება, ხოლო მიღებულ გადაწყვეტილებას შემოსავლების სამსახური დადგენილი წესით დაუყოვნებლივ აცნობებს შესაბამის ორგანოს ან თანამდებობის პირს.

4. კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების განხორციელების წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი.“.

18. 65-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. სახმელეთო სატრანსპორტო საშუალების, რომლითაც გადაიზიდება საქონელი, დეკლარირება ხდება საქონლის წარდგენისას კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში ან საქონლის საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანამდე, გარდა ამ კოდექსის 50-ე მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.“

19. 68-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 68. საბაჟო დეკლარაციის ფორმა და დამატებითი დოკუმენტები

1. საბაჟო დეკლარაცია უნდა შეიცავდეს მონაცემებს, რომლებიც აუცილებელია საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის რეგულირების მექანიზმების სწორად გამოყენებისათვის, საბაჟო სტატისტიკის წარმოებისა და საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის აღსრულებისათვის, მათ შორის, შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის მოთხოვნების განხორციელებისათვის. საბაჟო დეკლარაციის სახეები, ფორმა და შევსების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

2. საბაჟო დეკლარაციას (გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევისა) უნდა დაერთოს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებული საჭირო დოკუმენტები, რომლებიც აუცილებელია შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის პირობების შესრულებისა და დეკლარირებული მონაცემების დადასტურებისათვის. შესაბამისი დოკუმენტების ჩამონათვალი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

3. საბაჟო დეკლარაციის მიმართ კოდექსის 64-ე მუხლის მე-8 ნაწილის მიხედვით საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას დოკუმენტების დართვა არ მოითხოვება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით განსაზღვრულ საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას გამოსაყენებელი რისკების მართვის სისტემით განსაზღვრულ შემთხვევაში.“.

20. 71-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 71. დეკლარირებული მონაცემების შეცვლა

1. საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის შემდეგ დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე შესაძლებელია საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული

მონაცემების შეცვლა. ეს ცვლილება არ შეიძლება მოიცავდეს იმ საქონელს, რომელიც არ არის დეკლარირებული ამ საბაჟო დეკლარაციით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის საფუძველზე საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანა აკრძალულია, თუ:

ა) საბაჟო ორგანომ დაადგინა დეკლარირებული მონაცემების მცდარობა;

ბ) საბაჟო ორგანომ შეატყობინა დეკლარანტს ამ საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების განზრახვის თაობაზე;

გ) საბაჟო ორგანომ გაუშვა საქონელი.

3. ამ მუხლის პირველი და მეორე ნაწილებით განსაზღვრულ შემთხვევაში დეკლარირებული მონაცემების შეცვლის შემთხვევაში დეკლარანტს არ დაეკისრება ამ კოდექსით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობა.

4. სხვა შემთხვევაში, თუ საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანა დაკავშირებულია ისეთი არასწორი მონაცემების შეცვლასთან, რაც გახდა საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველი, საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანა საბაჟო ორგანოს მიერ შესაძლებელია შესაბამისი სამართალდარღვევის დადგენილი წესით დაფიქსირების შემდეგ.

5. საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს საკუთარი ინიციატივით ან დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე შეცვალოს საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული მონაცემი საქონლის გაშვების შემდეგ.

6. საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანის წესი და ცვლილებების შეტანისას საბაჟო ორგანოსა და დეკლარანტის (წამომადგენლის) უფლება-მოვალეობები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.“.

21. 72-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 72. საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ცნობა

1. საბაჟო დეკლარაცია ბათილად ან/და ძალადაკარგულად იქნება ცნობილი საბაჟო ორგანოს მიერ დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე, თუ დეკლარანტის მიერ წარდგენილი იქნება მტკიცებულებები, რომ განსაზღვრული გარემოებების წარმოშობის შედეგად შეუძლებელია, ან შეცდომით მოხდა საქონლის მიმართ გაცხადებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის გამოყენება.

2. საბაჟო დეკლარაცია ბათილად ან/და ძალადაკარგულად იქნება ცნობილი საბაჟო ორგანოს ინიციატივით, თუ ამ დეკლარაციის შემოწმებისას დადგინდება, რომ ა) საქონლის მიმართ გაცხადებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის გამოყენება შეუძლებელია;

ბ) დეკლარანტმა არ შეასრულა საქონლის მიმართ გაცხადებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენებისათვის აუცილებელი მოქმედებები და ამ მუხლით დადგენილი წესით არ მიმართა უფლებამოსილ საბაჟო ორგანოს საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ან/და ძალადაკარგულად ცნობისათვის;

3. საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ან/და ძალადაკარგულად ცნობა არ წარმოადგენს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევისათვის გათვალისწინებული პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლების საფუძველს;

4. საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ან/და ძალადაკარგულად გამოცხადების შემთხვევებსა და წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი.“.

22. 73-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 73. საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის გამოყენება

საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევად გამოიყენება საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის (დეკლარირების) დღისათვის მოქმედი შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობა.“.

23. 82-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 82. საქონლის იდენტიფიკაცია

საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას საბაჟო ორგანო ახორციელებს საქონლის ნიშანდებას, თუ ეს აუცილებელია მისი შემდგომი იდენტიფიკაციისათვის.“.

24. 84-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 84. სახელმწიფო ფიტოსანიტარიული სასაზღვრო-საკარანტინო, სახელმწიფო ვეტერინარული სასაზღვრო-საკარანტინო და სანიტარიულ-საკარანტინო კონტროლი

1. საქართველოს საბაჟო კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას უცხოური საქონლის გაშვებამდე საბაჟო კონტროლის ზონაში უცხოური საქონლის (გარდა თავისუფალი ზონიდან შემოტანილი) მიმართ საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური ახორციელებს:

ა) სახელმწიფო ფიტოსანიტარიულ სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლს „სასოფლო-სამეურნეო კარანტინის შესახებ“ და „მავნე ორგანიზმებისაგან მცენარეთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონებისა და სხვა ნორმატიული აქტების შესაბამისად;

ბ) სახელმწიფო ვეტერინარულ სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლს „სასოფლო-სამეურნეო კარანტინის შესახებ“ და „ვეტერინარიის შესახებ“ საქართველოს კანონებისა და სხვა ნორმატიული აქტების შესაბამისად;

გ) სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლს „საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის შესახებ“ საქართველოს კანონისა და სხვა ნორმატიული აქტების შესაბამისად.

2. სახელმწიფო ფიტოსანიტარიულ სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლისა და სახელმწიფო ვეტერინარულ სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლის განხორციელების წესი მტკიცდება საქართველოს ფინანსთა და სოფლის მეურნეობის მინისტრების ერთობლივი ბრძანებით“

25. 86-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 86. საქონლის გაშვება საბაჟო ვალდებულების არსებობისას

1. თუ საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის შედეგად წარმოიშობა საბაჟო ვალდებულება, დეკლარირებული საქონელი გაიშვება საბაჟო გადასახდელების გადახდის ან/და ამ კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში საბაჟო ვალდებულების უზრუნველყოფის გარანტიის წარდგენის შემდეგ.

2. თუ საგარანტიო უზრუნველყოფა გათვალისწინებულია საქონლის მიმართ საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით, შესაბამის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევა დასაშვებია მხოლოდ გარანტიის წარდგენის შემდეგ.

3. თუ საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების შედეგად გამოვლინდა საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევები, რაც გახდა საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველი, საქონელი გაიშვება შესაბამისი სამართალდარღვევის ოქმის დადგენილი წესით შედგენის შემდეგ.“

26. 87-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„გ) რომელიც გაშვებიდან 3 სამუშაო დღის ვადაში არ იქნა გატანილი საბაჟო კონტროლის ზონიდან გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა კანონმდებლობით ნებადართულია გაშვებული საქონლის საბაჟო კონტროლის ზონაში დატოვება გარკვეული ვადით.“.

27. 90-ე მუხლის მე-6 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„6. თუ ამ მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებულ ვადაში მგზავრის მიზეზით ვერ განხორციელდა საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრისათვის აუცილებელი პროცედურები, საქონლის მიმართ გამოიყენება ამ კოდექსის 87-ე მუხლის დებულებები.“.

28. ამოღებულ იქნეს ამ კოდექსის 92-ე მუხლი

29. ამ კოდექსს დაემატოს შემდეგი შინაარსის XIV¹ თავი:

„XIV¹ თავი საქონლის გაშვები შემდგომი საბაჟო შემოწმება

მუხლი 92¹. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმების ზოგადი დებულებანი

1. ამ თავში განსაზღვრული საქონლის გაშვები შემდგომი საბაჟო შემოწმების დებულებანი გამოიყენება დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიმართ, თუ საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება წარმოადგენს საბაჟო კონტროლის მიზნით საბაჟო ორგანოს მიერ განხორციელებულ საბაჟო პროცედურას, რომლის მიზანია:

ა) ხელი შეუწყოს და წაახალისოს საგარეო ეკონომიკური საქმიანობის საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად შეუფერხებლად განხორციელება;

ბ) შეამციროს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი ან ტერიტორიიდან გასატანი საქონლის მიმართ საბაჟო კონტროლის პროცედურებში საქონლის გაშვებამდე განსახორციელებელი საბაჟო კონტროლის ხვედრითი წილი;

გ) გაზარდოს საბაჟო დამუშავების ოპერაციების ადგილებისა და საბაჟო გამშვები პუნქტების (საბაჟო საგუშაგოების) გამტარ-უნარიანობა;

დ) აამაღლოს საბაჟო კონტროლის ეფექტურობა.

3. სხვა მაკონტროლებელ და სამართალდამცავ ორგანოებს ეკრძალებათ დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიმართ საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება. საბაჟო ორგანო დეკლარანტის ან სხვა ვალდებული პირის მიმართ საქონლის გაშვების შემდგომ საბაჟო შემოწმებას ახორციელებს ოპერატიულ-სამძებრო საქმიანობის განმახორციელებელი ორგანოს სათანადო გადაწყვეტილების საფუძველზე.

4. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება მოიცავს მიმდინარე კონტროლის პროცედურებს, დეკლარანტის ან/და ვალდებული პირის საქმიანობაზე დაკვირვებას (დათვალიერება), კამერალურ საბაჟო შემოწმებასა და გასვლით საბაჟო შემოწმებას.

5. მიმდინარე კონტროლისა, დაკვირვების პროცედურები ხორციელდება საბაჟო ზედამხედველობას დაქვემდებარებული საკითხების მიმართ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის XIV და XV თავების შესაბამისად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

6. საქონლის გაშვების შემდგომ საბაჟო შემოწმებასთან დაკავშირებულმა საბაჟო პროცედურებმა გონივრულ ფარგლებში არ უნდა დაარღვიოს დეკლარანტის საქმიანობის ჩვეული რიტმი და არ გააჩეროს მისი საქმიანობა.

7. ამ თავის მიზნებისთვის სხვა ვალდებული პირი ნიშნავს საქართველოს საბაჟო ორგანოში დეკლარირებული საქონლის შემოტანის ან/და გატანის ოპერაციებთან დაკავშირებულ ნებისმიერ პირს (იმპორტიორის ან ექსპორტიორის წარმომადგენელს, გადამზიდველს, საბაჟო საწყობის/დროებითი შენახვის საქმიანობის ნებართვის მფლობელს და სხვა პირს), რომელიც პირდაპირ ან არაპირდაპირ დაკავშირებულია საქონლის შემოტანის ან/და გატანის ოპერაციებთან (მ.შ. საქონლის ტრანსპორტირებასთან, გადატვირთვასთან, შენახვასთან, საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განსაზღვრასთან, საბაჟო ვალდებულებების ოდენობის განსაზღვრასთან, განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის დასრულებასთან, საბაჟო ვალდებულებების შესრულებასთან) – გადასახადის გადამხდელს.

8. დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის ან/და სასაქონლო პარტიის შერჩევა, რომლის მიმართაც უნდა განხორციელდეს კამერალური ან/და გასვლითი საბაჟო შემოწმება ხდება რისკების მართვის საფუძველზე, მიმდინარე და დაკვირვების კონტროლის პროცედურების შედეგად მიღებული ინფორმაციის, ოპერატიულ-სამძებრო საქმიანობის განმახორციელებელი ორგანოს სათანადო გადაწყვეტილების საფუძველზე.

9. ამ მუხლის მე-8 ნაწილით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების მისაღებად გამოსაყენებელი რისკების მართვის სისტემა განისაზღვრება ამ კოდექსის 63-ე მუხლის მე-8 ნაწილის შესაბამისად.

10. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმების განხორციელების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 92². საქონლის დათვალიერება სინჯის ან/და ნიმუშის აღება

1. დეკლარანტის ან/და ვალდებული პირის საქმიანობაზე დაკვირვების პროცედურების განხორციელებისას საქართველოს საგადასახადო კოდექსის XV თავით გათვალისწინებული პროცედურების გარდა საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილ პირს უფლება აქვს დაათვალიეროს გაშვებული საქონელი ან/და აიღოს ამ საქონლის სინჯის ან/და ნიმუში, თუ შესაძლებელია გაშვებული საქონლის ფიზიკური წარდგენა.

2. დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საქმიანობაზე დაკვირვების საბაჟო კონტროლის პროცედურების განხორციელებისას საქონლის დათვალიერებისა და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებასთან დაკავშირებული საბაჟო პროცედურები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 92³. კამერალური საბაჟო შემოწმება

1. კამერალური საბაჟო შემოწმება, დეკლარანტის საქმიანობის ადგილზე გაუსვლელად საბაჟო ორგანოში დეკლარანტის მიერ წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციების, ხელშეკრულების, ინვოისის, სატრანსპორტო დოკუმენტის, წარმოშობის სერტიფიკატის, შეფუთვის ფურცლის, საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული აკრძალვებისა და შეზღუდვების დაცვის დამადასტურებელი დოკუმენტის, გადასახდელის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის და საბაჟო ორგანოში არსებული საქონლის შემოტანა-გატანასთან

დაკავშირებული სხვა დოკუმენტებისა და მონაცემების, აგრეთვე დეკლარანტისაგან მიღებული ახსნა-განმარტებისა და ინფორმაციის ანალიზის საფუძველზე ადგენს დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიერ საბაჟო ვალდებულებათა, არასატარიფო ღონისძიებების შესრულების შესაბამისობას ამ კოდექსით გათვალისწინებულ მოთხოვნებთან.

2. კამერალურ საბაჟო შემოწმებას ატარებს საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი თავისი სამსახურებრივი უფლებამოსილების შესაბამისად, საბაჟო ორგანოს ხელმძღვანელის/მისი მოადგილის წერილობითი ბრძანების საფუძველზე.

3. თუ დეკლარანტის მიერ წარდგენილ დოკუმენტებში კამერალური საბაჟო შემოწმების შედეგად გამოვლინდა შეცდომები, აღნიშნულის შესახებ უნდა ეცნობოს დეკლარანტს, რომელმაც ამ დოკუმენტებში (გარდა საბაჟო დეკლარაციისა) უნდა შეიტანოს შესაბამისი შესწორებები. საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებას ახორციელებს საბაჟო ორგანოს მოხელე.

4. თუ კამერალური საბაჟო შემოწმების შედეგად გამოვლენილი შეცდომები იწვევს საბაჟო ვალდებულების თანხის ცვლილებას (შემცირებას ან გაზრდას), ან ავლენს არასატარიფო ღონისძიებების დაცვისგან თავის არიდების ფაქტს მაშინ კამერალური საბაჟო შემოწმების განმახორციელებელი უფლებამოსილი პირი ადგენს საბაჟო შემოწმების აქტს და აწერს ხელს მასზე. აღნიშნულ აქტს ამტკიცებს საბაჟო ორგანოს უფროსი/მისი მოადგილე.

6. კამერალური საბაჟო შემოწმების შედეგად გადასახადის, სანქციის დარიცხული თანხის შესახებ დეკლარანტს ეგზავნება „შეტყობინება“ ამ კოდექსით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁴. გასვლითი საბაჟო შემოწმება

1. გასვლითი საბაჟო შემოწმებით გათვალისწინებულია დეკლარანტის საქმიანობის ადგილზე საბაჟო გადასახადების გამოანგარიშებასა და საქონლის მიმართ არასატარიფო ღონისძიებების დაცვასთან დაკავშირებული დოკუმენტაციის სრული ან შერჩევით შემოწმება.

2. გასვლითი საბაჟო შემოწმების დანიშვნის შესახებ ბრძანებას უნდა დაერთოს გასვლითი საბაჟო შემოწმების პროცესში შესასრულებელ იმ მოქმედებათა ჩამონათვალი, რომლებიც შემოწმების პროგრამითაა გათვალისწინებული.

3. გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარება დასაშვებია მხოლოდ დეკლარანტის სამუშაო საათებში ან/და ფაქტობრივი მუშაობის დროს.

4. გასვლითი საბაჟო შემოწმება შეიძლება იყოს მიმდინარე ან საკონტროლო.

5. მიმდინარე გასვლითი საბაჟო შემოწმება ტარდება საბაჟო ორგანოს უფროსის/მისი მოადგილის გადაწყვეტილებით, კალენდარული წლის განმავლობაში არა უმეტეს ერთხელ, რის თაობაზედაც დეკლარანტს ეგზავნება წერილობითი შეტყობინება შემოწმების დაწყებამდე არანაკლებ 10 სამუშაო დღისა, ხოლო შემოწმება უნდა დაიწყოს გადამხდელისათვის შეტყობინების ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 30 კალენდარული დღისა. იმ შემთხვევაში, თუ აღნიშნულ ვადაში დასაბუთებული მიზეზებით შეუძლებელი ხდება შემოწმების დაწყება, შეტყობინების ბათილად ცნობის თაობაზე ეცნობება დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს. შეტყობინებაში უნდა მიეთითოს მიმდინარე საბაჟო შემოწმების საფუძველი და საგანი, ასევე შემოწმების ჩატარების სავარაუდო დრო.

6. საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმება ტარდება წერილობითი შეტყობინების გარეშე. საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარებაზე სასამართლოსთვის მიმართვის შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საბაჟო ორგანოს უფროსი/მოადგილე, თუ:

ა) ბოლო საბაჟო შემოწმებისას გამოვლინდა დეკლარანტის მიერ საბაჟო ვალდებულებათა მნიშვნელოვანი დარღვევის ფაქტები ან არსებობს სხვა ფაქტები, რომლებიც ადასტურებს ასეთი დარღვევების შემთხვევებს;

ბ) საბაჟო ორგანოში წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციებით და სხვა დოკუმენტებით არ დასტურდება დაბეგვრის ობიექტებისა და გამოანგარიშებული გადასახადების რეალობა;

გ) წარდგენილი არ არის საბაჟო დეკლარაცია ან გადასახადის გამოსაანგარიშებლად ან/და გადასახდელად საჭირო დოკუმენტები;

დ) არსებობს სანდო ინფორმაცია საქონლის არასწორად კლასიფიცირების შესახებ, რომლის შედეგადაც თავიდან არიდებულ იქნა საქონლის მიმართ საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული არასატარიფო ღონისძიებების გატარება;

ე) არსებობს ინფორმაცია, იმის შესახებ, რომ თავისუფალ მიმოქცევაში მიზნობრივად გაშვებული საქონელი არ გამოიყენება მიზნობრივი დანიშნულებით, ან საბაჟო პროცედურების დარღვევით გამოიყენება სხვა მიზნობრივი დანიშნულებით.

7. გასვლითი საბაჟო შემოწმება შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 2 თვით. აუცილებლობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს ეს ვადა გააგრძელოს არა უმეტეს 1 თვით. საჭიროების შემთხვევაში შემოწმების 3-თვიანი ვადის გასვლის შემდეგ შემოსავლების სამსახურის უფროსთან შეთანხმებით შესაძლებელია შემოწმების ვადის დამატებით გაგრძელება არა უმეტეს 2 თვით იმ საწარმოში, რომლის მიერ საბაჟო ორგანოში დეკლარირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება წინა 3 კალენდარული წლიდან ერთი წლის განმავლობაში მაინც აღემატებოდა 20 მილიონ ლარს.

8. ამ მუხლი მე-7 ნაწილით გათვალისწინებული ვადის დინება წყდება:

ა) საბაჟო ორგანოს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის საფუძველზე, როცა გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას მიღებული ინფორმაციის უტყუარობის გადასამოწმებლად საერთაშორისო ხელშეკრულების შესაბამისად უცხო ქვეყნის საბაჟო ორგანოში, ან სხვა სახელმწიფო ორგანოში იგზავნება სათანადო მოთხოვნა;

ბ) ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული დაუძლეველი ძალი პირობების დადგომისას;

9. გასვლითი საბაჟო შემოწმების დანიშნის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ საბაჟო ორგანოს უფროსი/მისი მოადგილე ვალდებულია, შექმნას საბაჟო შემოწმების ჯგუფი.

10. საბაჟო შემოწმების ჯგუფი ვალდებულია დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებული პირს წარუდგინოს აღნიშნული ჯგუფის წევრთა პირადობის დამადასტურებელი მოწმობები, საბაჟო ორგანოს უფროსის ბრძანება საბაჟო შემოწმების ჯგუფის შექმნის შესახებ, შემოწმების პროგრამა და დეკლარანტის უფლებების განმარტებითი ბარათი, ორგანოს უფროსის/მისი მოადგილის ბრძანება შესაბამისი გასვლითი საბაჟო შემოწმების დანიშნის შესახებ.

11. დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირის ვალდებულია გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას საბაჟო შემოწმების ჯგუფს შეუქმნას ისეთი სამუშაო პირობები, როგორც ჩვეულებრივ არსებობს დეკლარანტთან ან/და სხვა ვალდებულ პირთან.

12. თუ საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ჩათვლის, რომ საბაჟო სამართალდარღვევის დამადასტურებელი დოკუმენტები შეიძლება განადგურდეს, დამალულ იქნეს, შესწორდეს ან შეიცვალოს, იგი უფლებამოსილია მოითხოვოს და მიიღოს საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებული სააღრიცხვო დოკუმენტაციის ან/და დაბეგვრასთან დაკავშირებული ინფორმაციის დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიერ დამოწმებული ასლი. დეკლარანტის მიერ აღნიშნული ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს

თანამდებობის პირი უფლებამოსილია ამოიღოს აღნიშნული დოკუმენტის ან სხვა მასალის დედანი. ამის თაობაზე მან უნდა შეადგინოს აღნიშნული დოკუმენტის ან სხვა მასალის ამოღების აქტი, რომლის ერთი ეგზემპლარი გადაეცემა დეკლარანტს, გადაიღოს აღნიშნული დოკუმენტის ან სხვა მასალის ასლი და 5 დღის ვადაში დედანი დაუბრუნოს დეკლარანტს.

13. მოსამართლის ბრძანების გარეშე აკრძალულია დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირის საქმიანობის იმავე პერიოდში უკვე შემოწმებული საკითხის მიმართ გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარება.

მუხლი 92⁵. გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმება

1. ამ კოდექსის 92⁴-ე მუხლის მე-6 ნაწილით განსაზღვრულ შემთხვევებში საბაჟო ორგანოს გადაუდებელი აუცილებლობის ფარგლებში, საბაჟო ორგანოს უფროსის წერილობითი ბრძანების საფუძველზე უფლება აქვს წინასწარი შეტყობინების გარეშე ჩაატაროს გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმება.

2. გადაუდებელი აუცილებლობის შემთხვევა დგება, როდესაც საბაჟო ორგანო ჩათვლის, რომ დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი გეგმავს, თავი აარიდოს საბაჟო ვალდებულებათა შესრულებას საქართველოდან გასვლით, აქტივების სხვა პირისათვის გადაცემით, საბაჟო სამართალდარღვევის დამადასტურებელი დოკუმენტების განადგურებით, დამალვით, შესწორებით ან შეცვლით ანდა სხვა ღონისძიებების გატარებით.

3. საბაჟო ორგანო ვალდებულია გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების დაწყებიდან 48 საათში მიმართოს და ნებართვა მიიღოს სასამართლოსაგან საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარების შესახებ.

4. სასამართლოს ნებართვის მიღებამდე საბაჟო შემოწმების ჯგუფის წევრებს უფლება არა აქვთ დაიწყოთ გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების პროცედურები. საბაჟო ორგანოს წარმომადგენლებს უფლება აქვთ მხოლოდ დალუქონ დეკლარანტის ის დოკუმენტები და შენობა-ნაგებობები, რომლებიც აუცილებელია საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარებისათვის.

მუხლი 92⁶. გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარების მიზნით საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის დაშვება ტერიტორიებზე ან/და შენობა-ნაგებობებში

დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი ვალდებულია, ამ კოდექსის 92⁴-ე მუხლის მე-10 ნაწილით განსაზღვრული პირობების არსებობისას დაუბრკოლებლად დაუშვას საბაჟო შემოწმების ჯგუფი თავის ტერიტორიებზე ან/და შენობა-ნაგებობებში, ხოლო ფიზიკური პირის საცხოვრებელ ბინაში მხოლოდ მოსამართლის ბრძანების საფუძველზე, თუ საქონლის შემოტანა-გატანის დოკუმენტაცია სავარაუდოდ ინახება ამ ადგილას. ასეთ შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს თანამდებობის პირის ტერიტორიებზე ან/და შენობა-ნაგებობებში დაუშვებლობა ჩაითვლება საბაჟო სამართალდარღვევად და იწვევს პასუხისმგებლობას ამ კოდექსით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁷. ექსპერტიზა

1. საჭიროების შემთხვევაში გასვლითი საბაჟო შემოწმების დროს შეიძლება მოწვეულ იქნეს ექსპერტი.

2. ექსპერტიზა ინიშნება, თუ საბაჟო შემოწმებისას წამოჭრილი საკითხები მოითხოვს სპეციალურ სიღრმისეულ ცოდნას.

3. ექსპერტის წინაშე დასმული საკითხები და მისგან მოთხოვნილი დასკვნები არ უნდა გასცდეს ექსპერტის სპეციალური ცოდნის ფარგლებს.

4. ექსპერტიზა ინიშნება საბაჟო ორგანოს უფროსის/მისი მოადგილის ბრძანებით.

5. პირი ექსპერტად მოიწვევა ხელშეკრულების საფუძველზე.

6. ექსპერტს უფლება აქვს გაეცნოს ექსპერტიზის საგანთან დაკავშირებულ შემოწმების მასალებს და დააყენოს შუამდგომლობა დამატებითი მასალების წარმოსადგენად. ექსპერტმა შეიძლება უარი თქვას დასკვნის გაცემაზე, თუ მისთვის წარდგენილი მასალები საკმარისი არ არის დასკვნის გასაცემად ან თუ დასმული საკითხები სცილდება მისი სპეციალური ცოდნის ფარგლებს.

7. ექსპერტიზის დანიშვნისა და ჩატარებისას დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს უფლება აქვს:

ა) წარადგინოს დამატებითი საკითხები და მიიღოს მათ შესახებ ექსპერტის დასკვნა;

ბ) დაესწროს ექსპერტიზას და განმარტებები მისცეს ექსპერტს;

გ) გაეცნოს ექსპერტის დასკვნას.

8. საბაჟო ორგანოს პირი ვალდებულია გააცნოს ექსპერტიზის დანიშვნის შესახებ ბრძანება დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს და განუმარტოს ამ კოდექსით გათვალისწინებული მისი უფლებები და შეადგინოს შესაბამისი ოქმი.

9. ექსპერტი თავისი სახელით იძლევა წერილობით დასკვნას. ექსპერტის დასკვნაში აღინიშნება მის მიერ ჩატარებული გამოკვლევები, გამოკვლევების შედეგად გამოტანილი დასკვნები და დასმულ კითხვებზე დასაბუთებული პასუხები. თუ ექსპერტიზის ჩატარებისას ექსპერტი დაადგენს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებებს, მას უფლება აქვს აღნიშნული გარემოებების შესახებ ფაქტები ჩართოს მის მიერ გამოტანილ დასკვნაში.

10. ექსპერტის დასკვნა ან განცხადება დასკვნის გაცემის შეუძლებლობის შესახებ წარედგინება დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს. დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს უფლება აქვს მისცეს ახსნა-განმარტებები ექსპერტის დასკვნასთან დაკავშირებით, აგრეთვე მოითხოვოს ექსპერტისათვის დამატებითი კითხვების დასმა ან დამატებითი ანდა განმეორებითი ექსპერტიზის დანიშვნა საკუთარ ხარჯზე.

11. დამატებითი ექსპერტიზა ინიშნება დასკვნის არასაკმარისი სიცხადისა და სისრულის შემთხვევაში და მისი ჩატარება ევალება იმავე ან სხვა ექსპერტს.

12. განმეორებითი ექსპერტიზა ტარდება, თუ ექსპერტის დასკვნა დაუსაბუთებელია ან მისი სისწორე საჭკვოა. განმეორებითი ექსპერტიზა ევალება სხვა ექსპერტს.

13. დამატებითი ან/და განმეორებითი ექსპერტიზა ინიშნება ამ მუხლით გათვალისწინებულ მოთხოვნათა დაცვით.

14. ექსპერტის მიერ ამ მუხლით გათვალისწინებულ მოვალეობათა შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება იწვევს პასუხისმგებლობას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁸. სპეციალისტის მოწვევა

1. საჭიროების შემთხვევაში საბაჟო შემოწმების კონკრეტული მოქმედების განხორციელების მიზნით სახელშეკრულებო საფუძველზე შეიძლება მოწვეულ იქნეს სპეციალისტი, რომელსაც აქვს საჭირო ცოდნა და ჩვევები და დაინტერესებული არ არის საქმის შედეგით.

2. სპეციალისტის მიერ ამ მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება იწვევს პასუხისმგებლობას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁹. სპეციალისტის ან/და ექსპერტის კომპენსაცია

1. სპეციალისტს ან/და ექსპერტს უფლება აქვს ხელშეკრულების თანახმად მოითხოვოს გამოძახებასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯების ანაზღაურება.

2. სპეციალისტი ან/და ექსპერტი ვალდებულია უარი თქვას მიწვევაზე, თუ მას აქვს პირადი ან სხვა სახის მოტივაციით გამოწვეული ინტერესთა შეუთავსებლობა ან/და დაინტერესებულია საბაჟო შემოწმების პროცედურების შედეგით.

3. სპეციალისტს ან/და ექსპერტს უფლება აქვს მიიღოს გასამრჯელო თავისი მოვალეობების შესრულებისათვის, იმ შემთხვევების გარდა, როდესაც ეს მოვალეობები სრულდება სამსახურებრივი დავალების ფარგლებში.

4. სპეციალისტის ან/და ექსპერტის კომპენსაციებისა და გასამრჯელოს ოდენობას და მათი გაცემის წესს ადგენს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

მუხლი 92¹⁰. საქონლის გაშვების შემდგომ საბაჟო შემოწმების განხორციელებისას შედგენილი სამართალდარღვევის ოქმის ზოგადი მოთხოვნები

საბაჟო სამართალდარღვევის გამოვლენისას (გარდა კამერალური ან გასვლითი საბაჟო შემოწმების დროს გამოვლენილი სამართალდარღვევებისა), საბაჟო ორგანოში ან სამართალდარღვევის აღმოჩენის ადგილზე საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ადგენს საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმს ამ კოდექსის 235-ე მუხლით დადგენილი წესით.

მუხლი 92¹¹. კამერალური ან გასვლითი საბაჟო შემოწმების აქტი

1. კამერალური ან გასვლითი საბაჟო შემოწმების შედეგების შესახებ დგება აქტი, რომელშიც უნდა აღინიშნოს:

ა) აქტის შედგენის თარიღი და ადგილი (დასახლებული პუნქტის დასახელება);

ბ) შემოწმებულ პირთა ვინაობა და თანამდებობა;

გ) შემოწმების ფორმალური საფუძველი (საბაჟო ორგანოს ხელმძღვანელის/მისი მოადგილის ბრძანება ან სასამართლოს გადაწყვეტილება (თარიღი და ნომერი);

დ) შემოწმების ვადა და პროგრამა;

ე) შესამოწმებელი სუბიექტის ვინაობა (დასახელება), საიდენტიფიკაციო ნომერი, სასამართლო და საგადასახადო რეგისტრაციის თარიღები და ნომრები, სხვა რეკვიზიტები (საჭიროების შემთხვევაში);

ვ) შესამოწმებელი სუბიექტისათვის მისი უფლებებისა და ვალდებულებების შესახებ განმარტებითი ბარათის ჩაბარების ფაქტი (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას);

ზ) შესამოწმებელი სუბიექტის მხრიდან შემოწმების მონაწილე პირთა (დირექტორი (ხელმძღვანელი), ბუღალტერი, აუდიტორი, ადვოკატი და სხვა) ვინაობა და თანამდებობა (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას);

თ) შემოწმების ფაქტობრივი საფუძველები და მათ დასაბუთება;

ი) შემოწმების შედეგების შემოწმების პროგრამის თითოეული პუნქტის მიხედვით – დეკლარანტის მიმართ არასატიფო ღონისძიებების დაცვის მოთხოვნებისა და საბაჟო ვალდებულებების წარმოშობის ზუსტი თარიღები (თუ ამის დადგენა შესაძლებელია), გადასახადის ოდენობა, საურავებისა და ჯარიმების გაანგარიშება, ჯამურად გადასახდელი ან მისაღები თანხა, იმ დოკუმენტების რეკვიზიტები (საჭიროების შემთხვევაში – ასლები), რომლებითაც დასტურდება ამ მოთხოვნებისა და ვალდებულებების წარმოშობა; აქტის დანართების შინაარსი;

კ) ის საკითხები, რომელსაც არ ეთანხმება დეკლარანტი (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას);

ლ) მთლიანად გადასახდელი ან მისაღები თანხა – ძირითადი ვალდებულება, ჯარიმა, საურავი.

2. საბაჟო შემოწმების აქტს ხელს აწერენ:

ა) საბაჟო ორგანოს მხრიდან – საბაჟო შემოწმების ჯგუფის წევრები;

ბ) დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მხრიდან: დირექტორი (ხელმძღვანელი), ბუღალტერი, აგრეთვე აუდიტორი და ადვოკატი, თუ ისინი მონაწილეობას იღებდნენ საბაჟო შემოწმების პროცესში. თუ დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მხარემ უარი განაცხადა ხელის მოწერაზე (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას), აქტში კეთდება შესაბამისი ჩანაწერი.

3. თუ საბაჟო შემოწმების სპეციფიკა მოითხოვს შემოწმების ჩატარებას რამდენიმე ეტაპად, ყოველი ეტაპის შემდეგ დგება შუალედური აქტი, რომელიც უნდა აკმაყოფილებდეს ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით განსაზღვრულ მოთხოვნებს.

მუხლი 92¹². საბაჟო შემოწმების მასალების განხილვის შედეგებზე გადაწყვეტილების გამოტანა

1. თუ დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი არ ახორციელებს ბუღალტრულ აღრიცხვას კანონმდებლობით გათვალისწინებული ფორმითა და წესით ან არ ახორციელებს მას საერთოდ, ან დოკუმენტაცია დაკარგული ან/და განადგურებულია, რის გამოც შეუძლებელია საბაჟო დეკლარირებისას საბაჟო ორგანოში დარეგისტრირებული მონაცემების სისწორის დადგენა, საბაჟო ვალდებულებების განსაზღვრა, მაშინ საბაჟო ორგანოს საბაჟო ვალდებულების ოდენობის, საქონლის მიმართ არასატარიფო ღონისძიებების განხორციელების სისწორის დადგენის მიზნით უფლება აქვს დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საბაჟო ვალდებულება განსაზღვროს საბაჟო ორგანოში არსებული ინფორმაციის საფუძველზე შესაბამისი ფაქტებისა და გარემოებების გათვალისწინებით, პირდაპირი და არაპირდაპირი მეთოდების გამოყენებით.

2. საბაჟო ორგანოს უფროსი/მოადგილე იღებს გადაწყვეტილებას საბაჟო შემოწმების მასალების განხილვის შედეგებზე საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციების თანხის დარიცხვის ან არდარიცხვის, საქონლის კლასიფიკაციის, საქონლის წარმოშობის, საბაჟო ღირებულების, გამოსავლიანობის ნორმის შეცვლის შესახებ.

3. გამოტანილი გადაწყვეტილების საფუძველზე დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს ეგზავნება „შეტყობინება“ გადასახდელის ვადაგადაცილებული დავალიანების, საბაჟო სანქციების თანხის გადახდისა, გამოვლენილი დარღვევის აღმოფხვრის შესახებ, ან იმ საბაჟო სანქციის შესახებ, რომელიც ითვალისწინებს საქონლისა ან/და სატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევას.

4. საბაჟო ორგანოს გადაწყვეტილების ასლი და „შეტყობინება“ ბარდება დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულს პირს, ან მათ წარმომადგენელს.

5. თუ საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევისათვის დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებულს პირი, ან დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებულს პირის-საწარმოს/ორგანიზაციის თანამდებობის პირი ექვემდებარება ადმინისტრაციულ პასუხისგებაში მიცემას, საბაჟო შემოწმების განმახორციელებელი საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი თანამდებობის პირი ადგენს ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის შესახებ ოქმს. ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა საქმეების განხილვა და ადმინისტრაციული სახდელის გამოყენება წარმოებს საბაჟო ორგანოების მიერ საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის შესაბამისად.

6. საბაჟო შემოწმების შედეგად დანაშაულის ნიშნების აღმოჩენის შემთხვევაში შესაბამისი მასალები დაუყოვნებლივ გადაეგზავნება შესაბამის საგამოძიებო ორგანოს ქვემდებარეობის მიხედვით. პირის მიმართ საბაჟო სამართალდარღვევისათვის სანქციის შეფარდების საკითხი გადაწყდება საქმეზე საგამოძიებო ორგანოს ან სასამართლოს შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

7. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების მიღებისთანავე საბაჟო ორგანო ახორციელებს ცვლილებებს საბაჟო დეკლარაციაში.

8. საქონლის გაშვების შემდგომ საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანის წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.“.

30. 95-ე მუხლის:

ა) პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტი ამოღებულ იქნას.

ბ) პირველ ნაწილს დაემატოს შემდეგი შინაარსის „ე“ ქვეპუნქტი:

„ე) თუ გადახდილ იქნა იმპორტის გადასახდელების შესაბამისი თანხა ამ კოდექსის 193-ე მუხლის გათვალისწინებით.“.

31. 97-ე მუხლის პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში საშუალებას იძლევა, უცხოური საქონელი სხვა ქვეყნებს შორის ან ერთი ქვეყნის ტერიტორიულ ერთეულებს შორის გადაადგილდეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გავლით მის მიმართ იმპორტის გადასახდელების გადახდისა და არასატარიფო ღონისძიებების გატარების (გარდა საბაჟო ორგანოში წარსადგენი „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული ნებართვებისა და ლიცენზიებისა, რომლის ნუსხა განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით) გარეშე.“.

32. 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„ა) უცხოური საქონელი იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლების) გადახდისა და არასატარიფო ღონისძიებების გატარების (გარდა საბაჟო ორგანოში წარსადგენი „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული ნებართვებისა და ლიცენზიებისა, რომლის ნუსხა განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით) გარეშე;

33. 103-ე მუხლის:

ა) მე-2 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

2. საბაჟო საწყობი შეიძლება იყოს ღია ან დახურული. კერძოდ, საბაჟო საწყობი:

ა) ღიაა – სადაც შესაძლებელია ნებისმიერი პირის:

ა.ა) საქონლის შენახვა, რომელიც მოქცეულია საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში;

ა.ბ) საქონლის დროებით შენახვა, რომლის მიმართ არ არის განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაცია ან განსაზღვრულია საბაჟო დამუშავების ოპერაცია;

ა.გ) იმ საქონლისა ან/და სატრანსპორტო საშუალებების დროებით გაჩერება, რომლის იმყოფება საბაჟო კონტროლის ქვეშ;

ბ) დახურულია – სადაც შესაძლებელია მხოლოდ ნებართვის მფლობელის ან მხოლოდ ერთი პირის:

ბ.ა) საქონლის შენახვა, რომელიც მოქცეულია საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში;

ბ.ბ) საქონლის დროებით შენახვა, რომლის მიმართ არ არის განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაცია ან განსაზღვრულია საბაჟო დამუშავების ოპერაცია;

ბ.გ) იმ საქონლისა ან/და სატრანსპორტო საშუალებების დროებით გაჩერება, რომლის იმყოფება საბაჟო კონტროლის ქვეშ;

გ) მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. საბაჟო საწყოების მფლობელი შეიძლება იყოს საწარმო ან მეწარმე ფიზიკური პირი ან საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური.“

34. 104-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით :

„3. „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, საბაჟო საწყოების საქმიანობის ნებართვას 3 წლის ვადით გასცემს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური. საბაჟო საწყოების საქმიანობის ნებართვის მისაღებად, „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი პირობების გარდა, საჭიროა:

ა) საბაჟო საწყოები აკმაყოფილებდეს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებულ მოთხოვნებს. საბაჟო საწყოების ტექნიკური და უსაფრთხოების მოთხოვნები განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით;

ბ) ნებართვის მაძიებელმა წარადგინოს საბაჟო საწყოებისათვის განკუთვნილი მიწის ნაკვეთის და შენობა-ნაგებობის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან ან არანაკლებ ნებართვის მოქმედების ვადით დადებული სარგებლობის ექსკლუზიური უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტი (იჯარა, ქირავნობა, უზუფრუქტი და სხვ.) და ხელშეკრულების მხარის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან;

გ) წარდგენილ იქნეს საბაჟო გარანტია, რომლის ოდენობა განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით;

დ) ნებართვის მაძიებელს არ ჰქონდეს საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანება.“

35. 104-ე მუხლის დაემატოს შემდეგი შინაარსის მე-4 და მე-5 ნაწილები:

„4. აკრძალულია ამ მუხლით გათვალისწინებული ნებართვის სხვა პირისთვის გადაცემა მათ შორის:

ა) ნებართვის მფლობელის საწარმოს სხვა საწარმოსთან შერწყმისას, ან ნებართვის მფლობელის საწარმოს სხვა საწარმოსთან (საწარმოებთან) გაერთიანებისას;

ბ) ნებართვის მფლობელის საწარმოს გაყოფისას;

5. იმ შემთხვევისა, როცა ხორციელდება ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ცვლილება, რომელიც დაკავშირებულია ნებართვის მფლობელის საწარმოს სრულ საფირმო სახელწოდების შეცვლასთან, ნებართვის მფლობელი ვალდებულია საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ცვლილების განხორციელებიდან 7 დღის განმავლობაში წარადგინოს შემოსავლების სამსახურში საბაჟო გარანტია, სადაც აისახება ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში განხორციელებული ცვლილების შესაბამისად სრული საფირმო სახელწოდება. წარდგენილი საბაჟო გარანტიის ვადა უნდა იყოს არანაკლებ ნებართვის მოქმედების დარჩენილი ვადისა.“

36. 110-ე მუხლის:

ა) პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის შენახვის ვადა არ არის შეზღუდული, გარდა ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.“;

ბ) მე-4 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„4. საქონლის შენახვის ვადა საბაჟო დეკლარაციაში მიეთითება მომთავსებლის მიერ მხოლოდ ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში. თუ დეკლარაციაში მითითებულია შენახვის ვადა, მისი გაგრძელება მოხდება საქონლის ხელახალი დეკლარირებით, არაუმეტეს ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების საფუძველზე განსაზღვრული ზღვრული ვადით.“.

37. 111-ე მუხლის მე-2 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი:

„2. საბაჟო საწყობში შენახულ საქონელზე, გარდა საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული გადამუშავების პროდუქტზე, ნაშთებსა ან/და ნარჩენებზე, დასაშვებია საკუთრების უფლების გადაცემა.“.

38. 113-ე მუხლის პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის ვადის გასვლამდე ამ კოდექსით დადგენილი მოთხოვნების დაცვით ხდება საქონლის მიმართ განსახორციელებელი საბაჟო დამუშავების ოპერაციის შერჩევა. შენახვის ვადის გასვლის შემდეგ საქონლის განკარგვა ხორციელდება ამ კოდექსის 87-ე მუხლის შესაბამისად.“.

39. 114-ე მუხლის პირველი, მე-4 და მე-5 ნაწილები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით

„1. მგზავრების მომსახურებისათვის განკუთვნილი უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობა (უბაჟო საცალო ვაჭრობა ფიზიკური პირებისთვის, რომლებიც ტოვებენ საქართველოს საბაჟო ტერიტორიას) საბაჟო კონტროლის ზონაში ნებადართულია საქონლის მიმართ სავაჭრო პოლიტიკის სატარიფო ღონისძიებების გატარების გარეშე.

„4. „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვას 3 წლის ვადით გასცემს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური. ეს ნებართვა შეიძლება გაიცეს საწარმოზე ან მეწარმე ფიზიკურ პირზე.“.

5. უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვის მისაღებად, „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი პირობების გარდა, საჭიროა:

ა) ნებართვის მაძიებელს არ ჰქონდეს საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანება;

ბ) ნებართვის მაძიებელმა წარადგინოს გარანტია, რომლის თანხა არ უნდა იყოს 50 000 ევროს ეკვივალენტ ლარზე ნაკლები;

გ) ნებართვის მაძიებელმა წარადგინოს უბაჟო ვაჭრობის პუნქტისათვის განკუთვნილი შენობა-ნაგებობის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან, ან არანაკლებ ნებართვის მოქმედების ვადით დადებული სარგებლობის ექსკლუზიური უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტი (იჯარა, ქირავნობა, უზუფრუქტი და სხვ.) და ხელშეკრულების მხარის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან;“

40. 114 მუხლს დაემატოს შემდეგი შინაარსის 4¹ და 4² ნაწილები:

„41. აკრძალულია ამ მუხლით გათვალისწინებული ნებართვის სხვა პირისთვის გადაცემა მათ შორის:

ა) ნებართვის მფლობელის საწარმოს სხვა საწარმოსთან შერწყმისას, ან ნებართვის მფლობელის საწარმოს სხვა საწარმოსთან (საწარმოებთან) გაერთიანებისას;

ბ) ნებართვის მფლობელის საწარმოს გაყოფისას;

42. იმ შემთხვევისა, როცა ხორციელდება ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ცვლილება, რომელიც დაკავშირებულია ნებართვის მფლობელის საწარმოს სრულ საფირმო სახელწოდების შეცვლასთან, ნებართვის მფლობელი ვალდებულია საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ცვლილების განხორციელებიდან 7 დღის განმავლობაში წარადგინოს შემოსავლების სამსახურში საბაჟო გარანტია, სადაც „პრინციპალის“ გრაფაში მიეთითება ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში განხორციელებული ცვლილების შესაბამისად სრული საფირმო სახელწოდება. წარდგენილი საბაჟო გარანტიის ვადა უნდა იყოს არანაკლებ ნებართვის მოქმედების დარჩენილი ვადისა.“

41. 119-ე მუხლის:

ა) პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას დეკლარანტი საქონლის გადამუშავების ვადას განსაზღვრავს საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით და იგი არ უნდა აღემატებოდეს 3 წელს.“

ბ) მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. დეკლარანტის მოტივირებული განცხადების საფუძველზე წინასწარ განსაზღვრული ვადა შესაძლებელია გაგრძელდეს ერთჯერადად არა უმეტეს ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი ვადით, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით განსაზღვრული წესითა და განსაზღვრულ შემთხვევებში.“

42. 121-ე მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. თუ გადაუმუშავებელი საქონლის ან/და გადამუშავების პროდუქტის მიმართ (გარდა ამ კოდექსის 122-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა):

ა) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის პირობების დარღვევისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, გადასახდელი თანხა განისაზღვრება:

ა.ა) გადაუმუშავებელი საქონლის შემთხვევაში საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე ამ კოდექსის მე-200 მუხლის შესაბამისად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით;

ა.ბ) გადამუშავების პროდუქტის შემთხვევაში გამოსავლიანობის ნორმის შესაბამისად ამ პროდუქტის საწარმოებლად (მისაღებად) დახარჯული შესაბამისი გადასამუშავებელი საქონლის სახეობისა და საბაჟო ღირებულების საფუძველზე ამ კოდექსის მე-200 მუხლის შესაბამისად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის ამ გადასამუშავებელი საქონლისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით;

ბ) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, გადასახდელი თანხა განისაზღვრება:

ბ.ა) გადაუმუშავებელი საქონლის შემთხვევაში საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე საქონლის

თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით;

ბ.ბ) გადამუშავების პროდუქტის შემთხვევაში გამოსავლიანობის ნორმის შესაბამისად ამ პროდუქტის საწარმოებლად (მისაღებად) დახარჯული შესაბამისი გადასამუშავებელი საქონლის სახეობისა და საბაჟო ღირებულების საფუძველზე საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის ამ გადასამუშავებელი საქონლისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით.

2. თუ საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში საქონლის დეკლარირების დღისათვის ამ მუხლის პირველ ნაწილში განსაზღვრულ საქონლის იმპორტზე ვრცელდება შეღავათიანი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთები, საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის მიზნით მასზე ვრცელდება საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს იმავე დასახელების საქონლისათვის დადგენილი შეღავათიანი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთები.“.

43. 125-ე მუხლის:

ა) პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმი საშუალებას იძლევა, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დაბრუნების ვალდებულებით შემოტანილი უცხოური საქონელი შემოტანისას იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) გადახდისაგან სრულად ან ნაწილობრივ გათავისუფლების პირობითა და არასატარიფო ღონისძიებების გამოყენებით, გარკვეული დროის განმავლობაში საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე უცვლელად იქნეს გამოყენებული, გარდა იმ ცვლილებებისა, რომლებიც გამოწვეულია ექსპლოატაციით, ტრანსპორტირებით ან შენახვის ნორმალური პირობებისათვის ბუნებრივი დანაკარგებით.“;

ბ) პირველ ნაწილს დაემატოს 1¹ ნაწილი შემდეგი რედაქციით:

„1¹. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში შეიძლება მოექცეს ასევე ის უცხოური საქონელი, რომლის მიმართაც განსაზღვრული იყო სხვა საბაჟო დამუშავების ოპერაცია, თუ კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.“.

44. 126-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი ამოღებულ იქნეს.

45. 127-ე მუხლის პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის ვადა არ უნდა აღემატებოდეს 2 წელს, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო საქონლის დროებითი შემოტანის კონკრეტულ შემთხვევაში ან/და საქონლის ცალკეული სახეობისათვის ადგენს დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის განსხვავებულ ვადას.“.

46. 128-ე მუხლის:

ა) პირველი ნაწილის პრეამბულა ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) გადახდისაგან სრულად გათავისუფლებით შესაძლებელია საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოექცეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დროებით შემოტანისათვის განკუთვნილი ქვემოთ ჩამოთვლილი უცხოური საქონელი.“.

ბ) მეორე ნაწილს დაემატოს მე-3 ნაწილი შემდეგი რედაქციით:

„3. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში შესაძლებელია იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრული გათავისუფლებით მოექცეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დროებითი შემოტანისათვის განკუთვნილი ამ მუხლის პირველი ნაწილის „მ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საქონელი.“.

47. 130-ე მუხლის:

ა) პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის ყოველ სრულ და არასრულ კალენდარულ თვეზე გადაიხდებიან იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) იმ თანხის 3 პროცენტი, რომელიც გადაიხდებოდა საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს ამ საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას. აღნიშნული თანხის გადახდა უნდა განხორციელდეს ყოველთვიურად, საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე, ხოლო ბოლო გადახდა – საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის დასრულების დღეს, დეკლარანტის სურვილის შემთხვევაში მთელი გადასახდელი თანხა შეიძლება გადახდილ იქნას ერთდროულად.“;

ბ) მე-3 და მე-4 ნაწილები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. საბაჟო ორგანოსა და საქონლის მესაკუთრის თანხმობით დასაშვებია საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადაცემა სხვა პირის სარგებლობაში, რომელსაც აქვს საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციის წარდგენის უფლება და აკმაყოფილებს ამ თავით განსაზღვრულ პირობებს. დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის სხვა პირის სარგებლობაში გადაცემის დღიდან ამ პირს გადაეცემა აღნიშნული საბაჟო რეჟიმის დეკლარანტის უფლება-მოვალეობანი (მათ შორის, საბაჟო სანქციები). ამასთანავე, საქონლის გადამცემი პირი ვალდებულია, გადაიხადოს იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) 3 პროცენტი საქონლის საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის ყოველ სრულ და არასრულ კალენდარულ თვეზე იმ პერიოდისათვის, რომლის განმავლობაშიც იგი იყენებდა საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეულ, იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებულ საქონელს.“.

4. თუ იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებულ დროებით შემოტანილ საქონელზე წარმოიშვა საბაჟო დავალიანება, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებული საურავი საბაჟო დავალიანების თანხაზე გადაიხდებიან დავალიანების წარმოშობის დღიდან.“.

48. 131-ე მუხლის პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. თუ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული, იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად გათავისუფლებული საქონლის მიმართ:

ა) საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის დარღვევისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, იმპორტის გადასახდელების თანხა განისაზღვრება ამ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე ამ კოდექსის მე-200 მუხლის შესაბამისად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით.

ბ) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, იმპორტის გადასახდელების თანხა განისაზღვრება ამ საქონლის

დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით.“.

49. 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. დეკლარანტის მოტივირებული განცხადების საფუძველზე წინასწარ განსაზღვრული ვადა შესაძლებელია გაგრძელდეს ერთჯერადად არა უმეტეს ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი ვადით.“.

50. 144-ე მუხლის მე-2 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

2. შემცველი პროდუქტის სტანდარტული გაცვლის სისტემის გამოყენება ნებადართულია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ დეკლარანტი საბაჟო ორგანოს დაუდასტურებს ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული მოთხოვნების შესრულებას და რომ გადასამუშავებელი საქონელი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გადის მხოლოდ ამ კოდექსის მე-7 მუხლის 34-ე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის მიზნებისთვის.

51. 147-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული საქონელი გატანილი უნდა იქნეს საქონლის ექსპორტის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან 120 კალენდარულ დღეში, თუ საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი. ამ ვადის დარღვევის შემთხვევაში დეკლარანტი ვალდებულია 5 კალენდარულ დღეში საბაჟო ორგანოს წარუდგინოს შუამდგომლობა საბაჟო დეკლარაციის გაუქმების შესახებ ან შუამდგომლობა საქონლის გასატანად დადგენილი ვადის 10 კალენდარული დღით გაგრძელების თაობაზე. საქონლის გატანასა და საბაჟო პროცედურების შესრულებაზე პასუხისმგებელია დეკლარანტი.“.

52. 148-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 148. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობები

1. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში გამოიყენება, თუ საქონელი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანისას იყო ისეთივე მდგომარეობაში, როგორშიც ექსპორტის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს.

2. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეულ საქონელზე გადამუშავების ვადის გასვლამდე შეიძლება განისაზღვროს ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში, თუ დეკლარანტი საბაჟო ორგანოში წარადგენს საქონლის გასხვისების დამადასტურებელ დოკუმენტს.“.

53. 166-ე მუხლის პირველი, მე-2 და მე-5 ნაწილები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საქონლის რეექსპორტის საბაჟო დამუშავების ოპერაცია საშუალებას იძლევა, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი საქონელი გატანილ იქნეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საბაჟო გადასახდელების გადახდისაგან გათავისუფლებით ან გადახდილი თანხის (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) დაბრუნებით ან მომავალ ვალდებულებათა ანგარიშში ჩათვლით.

2. საქონლის რეექსპორტის საბაჟო დამუშავების ოპერაციას შესაძლებელია დაექვემდებაროს უცხოური საქონელი ან საქართველოს საქონელი ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში.

5. ამ მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად საქონლის რეექსპორტისას სორციელდება გადახდილი საბაჟო გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) დაბრუნება ან მომავალ ვალდებულებათა ანგარიშში ჩათვლა.“.

54. 168-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 168. საქონლის გადაცემა სახელმწიფო საკუთრებაში

1. საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით უცხოური საქონელი შეიძლება გადაცემულ იქნეს სახელმწიფო საკუთრებაში, რისთვისაც საქონლის მფლობელი საბაჟო ორგანოს წარუდგენს საქონლის მესაკუთრესთან შეთანხმებულ წერილობით შეამდგომლობას, ან განცხადებას თუ საქონლის მესაკუთრე თავად ახდენს საქონლის გადაცემას სახელმწიფო საკუთრებაში.“.

55. 170-ე მუხლის მე-2 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. დაუშვებელია მიზნობრივი დანიშნულებით და იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებით შემოტანილი საქონლის სხვა მიზნით გასხვისება, დაგირავება, გასესხება ან სხვა დავალიანების დაფარვის უზრუნველსაყოფად მისი გადაცემა, აგრეთვე სხვა პირის სარგებლობაში გადაცემა ან გამოყენება. იმპორტის გადასახდელების გადახდის შემთხვევაში ეს აკრძალვა არ ვრცელდება.“.

56. 171-ე მუხლის პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანილი საქართველოს საქონლის, რომელიც საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციიდან 3 კალენდარული წლის ვადაში უცვლელ მდგომარეობაში დაუბრუნდა დეკლარანტს, რაც დასტურდება მის მიერ წარმოდგენილი დოკუმენტებით, შემოტანა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ჩაითვლება საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოქცევად და მასზე არ გადაიხდებიან იმპორტის გადასახდელები (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა).“.

57. 186-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 186. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი საქონლის დეკლარირებისას

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილ საქონელზე (გარდა ამ კოდექსის 187-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა) საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან, თუ იგი:

ა) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას ექვემდებარება იმპორტის გადასახდელების გადახდას;

ბ) მოექცა იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში.

2. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოსატან საქონელზე საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საბაჟო ორგანოში წინასწარ წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციით დეკლარირებული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას, თუ იგი:

ა) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას ექვემდებარება იმპორტის გადასახდელების გადახდას;

ბ) მოექცა იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში.

3. ამ მუხლის პირველი და მეორე ნაწილებით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებულ პირები არიან დეკლარანტი და საქონლის მესაკუთრე.“.

58. 193-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 193. მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებულ საქონელზე საბაჟო გადასახდელების გაანგარიშება
თუ საქონლის იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებითა და მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებულ საქონელზე წარმოიშობა საბაჟო ვალდებულება, საბაჟო გადასახდელების მთლიან თანხას უნდა გამოაკლდეს საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების დროს გადახდილი გადასახდელების ოდენობა.“.

59. 205-ე მუხლის მე-2 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. საბაჟო ორგანო ვალდებულია ვალდებულ პირს წარუდგინოს შეტყობინება, თუ დადგინდა საბაჟო ვალდებულების არსებობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის საფუძველია მხოლოდ საბაჟო დეკლარაცია და გადახდას დაქვემდებარებული გადასახდელების თანხა დეკლარირებულია საბაჟო დეკლარაციაში და მასში მითითებული თანხა შეესაბამება საბაჟო ორგანოს მიერ გაანგარიშებული გადასახდელის თანხას.“

60. 232-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 232. საბაჟო სამართალდარღვევის ცნება

საბაჟო სამართალდარღვევად ითვლება პირის მართლსაწინააღმდეგო ქმედება (მოქმედება ან უმოქმედობა), რომლისთვისაც ამ კოდექსის XXXIV თავით გათვალისწინებულია პასუხისმგებლობა.“.

61. 233-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 233. საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პასუხისმგებლობის ზოგადი პრინციპები

1. საბაჟო სამართალდარღვევის გამო პირს შეიძლება დაეკისროს პასუხისმგებლობა მხოლოდ ამ კოდექსით დადგენილ საფუძველზე და დადგენილი წესით.

2. პირს არ შეიძლება განმეორებით დაეკისროს პასუხისმგებლობა ერთი და იმავე საბაჟო სამართალდარღვევის გამო.

3. ამ კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პირს იმ შემთხვევაში დაეკისრება სანქცია, თუ ამ ქმედებისთვის საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად არ შეეფარდა სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა;

4. საბაჟო სამართალდარღვევა განმეორებითად ჩაითვლება, თუ იგივე ქმედება ჩადენილია სამართალდარღვევის გამოვლენიდან 12 თვის განმავლობაში.

5. საბაჟო სამართალდარღვევის გამო პირის მიმართ საბაჟო სანქციის გამოყენება არ ათავისუფლებს მას კუთვნილი გადასახადების და მოსაკრებლების გადახდის ვალდებულებისაგან.

6. ამ კარით დადგენილი პასუხისმგებლობა არ დაეკისრება პირს, თუ საბაჟო სამართალდარღვევა გამოწვეულია დაუძლეველი ძალის პირობების მოქმედების შედეგად. დაუძლეველი ძალის პირობებად ითვლება ისეთი

საგანგებო ან განსაკუთრებული გარემოებები რომლებიც შეუძლებელს ხდის ამ კოდექსით დადგენილი ვალდებულებების შესრულებას, რომელთა დადგომა არ არის დამოკიდებული პირის ნებაზე, მათ შორის:

ა) სტიქიური უბედურებები (მიწისძვრა, წყალდიდობა, მეწყერი, ზვავი, ხანძარი და სხვა);

ბ) საგარეო ვაჭრობის შეზღუდვა, საგანგებო/საომარი მდგომარეობის გამოცხადება, აგრეთვე სახელმწიფო ორგანოების სხვა გადაწყვეტილებები;

გ) მასობრივი არეულობა, გაფიცვა

7. საბაჟო სამართალდარღვევისათვის სანქციის შეფარდების დროს, თუ კანონით გაუქმებული ან შემსუბუქებულია პასუხისმგებლობა ასეთი სამართალდარღვევის ჩადენისათვის, მოქმედებს ახალი კანონით დადგენილი ნორმა.“.

62. 234-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 234. საბაჟო სანქცია

1. საბაჟო სანქცია არის პასუხისმგებლობის ზომა ჩადენილი საბაჟო სამართალდარღვევისათვის.

2. საბაჟო სანქცია გამოიყენება საურავის, ფულადი ჯარიმის, აგრეთვე საბაჟო ორგანოს გადაწყვეტილებით საქონლისა და სატრანსპორტო საშუალების უსასყიდლოდ ჩამორთმევის სახით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი;

3. რამდენიმე საბაჟო სამართალდარღვევათა გამოვლენისას საბაჟო სანქცია გამოიყენება თითოეული სამართალდარღვევისათვის ცალ-ცალკე.

4. თუ საბაჟო სამართალდარღვევი ერთზე მეტი პირია, მათ ამ კოდექსით გათვალისწინებული სანქცია დაეკისრებათ სოლიდარულად.

5. საბაჟო სანქციას საურავი არ ერიცხება.“.

63. 235-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 235. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოება

1. საბაჟო სამართალდარღვევათა საქმეებს აწარმოებენ, განიხილავენ და შესაბამის გადაწყვეტილებებს იღებენ საბაჟო ორგანოები კომპეტენციის ფარგლებში; თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. ამ კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო სამართალდარღვევის გამოვლენისას დგება საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმი. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმი არ დგება, თუ სამართალდარღვევა დაფიქსირებულია შემოწმების აქტში ან ქმედება შეიცავს დანაშაულის ნიშნებს;

3. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმში აღინიშნება:

ა) ოქმის დასახელება;

ბ) ოქმის შედგენის თარიღი, ადგილი;

გ) ოქმის შემდგენის, აგრეთვე იმ პირის (პირების) თანამდებობა, სახელი და გვარი, რომელმაც გამოავლინა სამართალდარღვევა;

დ) სამართალდამრღვევი პირის დასახელება (არსებობის შემთხვევაში საიდენტიფიკაციო ნომერი, ფიზიკური პირის შემთხვევაში სახელი, გვარი, პირადი ნომერი)

ე) საბაჟო სამართალდარღვევის შინაარსი.

ვ) ამ კოდექსის ნორმა, რომელიც ითვალისწინებს პასუხისმგებლობას ამ სამართალდარღვევისათვის;

ზ) მოწმის, გვარი, სახელი და მისამართი (მათი არსებობის შემთხვევაში);
თ) საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოების უზრუნველყოფის ღონისძიებები (ასეთის გამოყენების შემთხვევაში).

ი) ოქმის შედგენის, სამართალდამრღვევი პირის (მისი წარმომადგენლის), აგრეთვე საქმის წარმოების სხვა მონაწილეთა ხელმოწერები.

4. ოქმი გასაცნობად წარედგინება საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოების მონაწილე ყველა პირს. მათ უფლება აქვთ გამოთქვან შენიშვნები, რომლებიც აისახება ოქმში;

5. ოქმის ერთი პირი გადაეცემა სამართალდამრღვევს. თუ სამართალდამრღვევი ხელს არ აწერს ოქმს, ოქმში კეთდება შესაბამისი ჩანაწერი.

6. თუ პირი სადავოდ არ ხდის ჩადენილი საბაჟო სამართალდარღვევის ფაქტს და აღნიშნულს ადასტურებს ოქმზე ხელმოწერით, ხოლო სამართალდარღვევისათვის შესაძლებელია მხოლოდ ჯარიმის შეფარდება, მას შესაბამისი პასუხისმგებლობა დაეკისრება სამართალდარღვევის ადგილზე მხოლოდ ოქმის საფუძველზე, რომელიც ითვლება საბაჟო შეტყობინებად.

7. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმეზე საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ადგენს:

ა) განეკუთვნება თუ არა საქმე საბაჟო ორგანოს კომპეტენციას;

ბ) გამოთხოვილია ან/და მიღებულია თუ არა პირისაგან დამატებითი დოკუმენტები.

გ) სამართალდარღვევის ოქმის შედგენის კანონთან შესაბამისობას;

დ) ჩადენილია თუ არა პირის მიერ საბაჟო სამართალდარღვევა.

ე) ექვემდებარება თუ არა პირი ამ კოდექსით განსაზღვრულ პასუხისმგებლობას;

8. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლების არსებობის შემთხვევაში, საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი თანამდებობის პირი გამოსცემს ბრძანებას სამართალდარღვევის საქმის შეწყვეტის შესახებ. ამ შემთხვევაში პირს სანქცია არ დაეკისრება.

9. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმის შედგენიდან 30 დღის ვადაში (გარდა ამ მუხლის მე-6, მე-13 ნაწილებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა) საქმის მასალებზე დაყრდნობით საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი იღებს გადაწყვეტილებას, რომელიც ფორმდება შესაბამისი გადაწყვეტილებით/შეტყობინებით; ბათილია ოქმის შედგენიდან 30 დღის შემდეგ გამოცემული გადაწყვეტილება/შეტყობინება.

10. დანაშაულის ნიშნების აღმოჩენის შემთხვევაში მასალები დაუყოვნებლივ გადაეგზავნება შესაბამის საგამოძიებო ორგანოს ქვემდებარეობის მიხედვით, ხოლო პირის მიმართ საბაჟო სამართალდარღვევისათვის სანქციის შეფარდების საკითხი გადაწყდება საქმეზე საგამოძიებო ორგანოს ან სასამართლოს შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ;

11. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოების უზრუნველსაყოფად გამოიყენება ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 244-ე, 245-ე, 247-ე, 248-ე და 249-ე მუხლებით განსაზღვრული ღონისძიებები. საბაჟო სანქციის აღსრულების უზრუნველყოფისათვის საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოებისას სამართალდამრღვევი პირის, სამართალდარღვევის საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების მიმართ გამოსაყენებელი უზრუნველყოფის ღონისძიებები და მათი განხორციელების წესი განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით.

12. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოება და მისი განხილვა, აგრეთვე შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღება ხორციელდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით დადგენილი წესით.

13. თუ 30 დღის ვადაში შეუძლებელია საბაჟო სამართალდამრღვევის დადგენა ან/და პირის იდენტიფიკაცია უფლებამოსილი პირი გამოსცემს

ინდივიდუალურ-სამართლებრივ აქტს სამართალდარღვევის საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების სახელმწიფო საკუთრებაში მიქცევის და შესაბამისი ორგანოსთვის გადაცემის შესახებ.

14. უსასყიდლოდ ჩამორთმეული და სახელმწიფოს საკუთრებაში გადაცემული საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების რეალიზაციის წესი განისაზღვრება საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებით.

15. ამ მუხლის პირველი – მე-11 ნაწილები არ ვრცელდება ამ კოდექსის 237-ე მუხლზე. ამ კოდექსის 237-ე მუხლით დადგენილი ვალდებულების გადახდევინება ხორციელდება გადაუხდეელი საბაჟო გადასახდელების გადახდევინების წესის შესაბამისად.“.

64. 236-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 236. გასაჩივრების წესი

საბაჟო სამართალდარღვევის საქმეზე საბაჟო ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება (შეტყობინება), ხოლო ამ კოდექსის 235-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში სამართალდარღვევის ოქმიც, შეიძლება გაასაჩივროს პირმა, მისმა წარმომადგენელმა ამ კოდექსის IX კარით დადგენილი წესით.“.

65. 237-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 237. საბაჟო გადასახდელების გადაუხდელობა

საბაჟო გადასახდელების თანხები თუ გადახდილი არ არის კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში, პირი ვალდებულია ამ თანხებთან ერთად გადაიხადოს საურავი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებული ოდენობით და წესით.“.

66. 238-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 238. დეკლარირების დადგენილ ვადაში განუხორციელებლობა

პირის მიერ დეკლარირების დადგენილ ვადაში განუხორციელებლობა, – იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას 100 ლარის ოდენობით ყოველ დაგვიანებულ სრულ (არასრულ) დღეზე, მაგრამ არაუმეტეს 500 ლარისა.“.

67. 240-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„240. საბაჟო გადასახდელების ოდენობის შემცირება

1. საბაჟო დეკლარაციაში არასწორი მონაცემის შეტანა, რამაც გამოიწვია საბაჟო გადასახდელების ოდენობის შემცირება,–

იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას დეკლარაციაში შემცირებული საბაჟო გადასახდელების თანხის 100 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 1 000 ლარისა.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება ჩადენილი განმეორებით,–

იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე დეკლარაციაში შემცირებული საბაჟო გადასახდელების თანხის 200 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 2 000 ლარისა.

3. ამ მუხლის მიზნებისათვის საბაჟო დეკლარაციაში არასწორი მონაცემების შეტანად ჩაითვლება ისეთი მონაცემების შეტანა, რომელთა არასწორობა დადასტურებულია მტკიცებულებებზე დაყრდნობით საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას ან სისხლის სამართლის საქმეზე საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მხოლოდ ეჭვის არსებობა, რომელიც შეიძლება გახდეს საბაჟო ღირებულების კორექტირების ან განსხვავებული მეთოდით საბაჟო ღირებულების დადგენის საფუძველი, არ ქმნის სამართალდარღვევის შემადგენლობას.“.

68. 241-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 241. არასატარიფო ღონისძიებებისაგან თავის არიდება.

1. ზოგადი დეკლარირებისას ან/და საბაჟო დეკლარაციის წარდგენისას კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში არასატარიფო ღონისძიებების დაცვის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარუდგენლობა, –

იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას 500 ლარის ოდენობით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით.“.

69. 242-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 242. საბაჟო საზღვარზე საქონლის უკანონო გადატანა ან გადმოტანა

1. პირის მიერ საქართველოს საბაჟო საზღვარზე საქონლის გადატანა ან გადმოტანა საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად, –

იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად გადატანილი ან გადმოტანილი საქონლის საბაჟო ღირებულების 100 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 1000 ლარისა ან ამ საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევას.

2. იგივე ქმედება ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად გადატანილი ან გადმოტანილი საქონლის საბაჟო ღირებულების 100 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 4000 ლარისა, აგრეთვე საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევას.

3. პირის მიერ საქართველოს საბაჟო საზღვარზე, ტრანზიტული გადაადგილებისათვის განკუთვნილ სატრანსპორტო საშუალებებში განთავსებული საქონლის გადატანა ან გადმოტანა, ჩადენილი საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად, –

იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას 1000 ლარით.

4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 2000 ლარით.“.

70. 244-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 244. თავისუფალი ზონისათვის დადგენილი მოთხოვნების დარღვევა

1. თავისუფალი ზონისათვის დადგენილი მოთხოვნების დარღვევით საქონლის გადაადგილება ან ამ ტერიტორიიდან გატანა,–

იწვევს თავისუფალი ზონის მფლობელის დაჯარიმებას 3000 ლარით.

2. თავისუფალ ზონაში უკანონო საწარმოო ან სავაჭრო საქმიანობა ან/და მომსახურება, შენობა–ნაგებობების მშენებლობა, საქონლის მოხმარება ან გამოყენება,

იწვევს თავისუფალი ზონის მფლობელის დაჯარიმებას 3000 ლარით.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით გათვალისწინებული ქმედებები, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს თავისუფალი ზონის მფლობელის დაჯარიმებას 9000 ლარით.“.

71. 245-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 245. საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირისათვის წინააღმდეგობის გაწევა

1. პირის მიერ საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირისათვის წინააღმდეგობის გაწევა, მათი კანონიერი გადაწყვეტილებისა და მოთხოვნის უგულვებელყოფა,–

იწვევს პირის დაჯარიმებას 1 000 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით,–

იწვევს პირის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 2 000 ლარის ოდენობით.“.

72. 246-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 246. სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებასთან დაკავშირებული საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევა

1. დანიშნულების საბაჟო ორგანოში/დანიშნულების ადგილას, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების გამოცხადების ვადის დარღვევა,–

იწვევს პირის დაჯარიმებას 100 ლარის ოდენობით, ყოველ დაგვიანებულ სრულ (არასრულ) დღეზე, მაგრამ არაუმეტეს 1000 ლარისა.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით,–

იწვევს პირის დაჯარიმებას 200 ლარის ოდენობით, ყოველ დაგვიანებულ სრულ (არასრულ) დღეზე, მაგრამ არაუმეტეს 2000 ლარისა.

3. საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე საბაჟო კონტროლის ზონის დატოვება, ან სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილება, მოძრაობისათვის დადგენილი საბაჟო მარშუტიდან გადახვევა,–

იწვევს პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით.

4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით,–

იწვევს პირის დაჯარიმებას 2000 ლარის ოდენობით.“.

73. 248-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 248. საქონლის დაკარგვა, განადგურება ან უკანონო განკარგვა

საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების საბაჟო ზედამხედველობიდან გატანა/გასვლა, რომელსაც თან ახლავს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი პირობების დარღვევა და რამაც გამოიწვია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების დაკარგვა, განადგურება ან უკანონო განკარგვა,-

იწვევს საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების მფლობელის დაჯარიმებას იდენტიურ/მსგავს საქონელზე ან/და სატრანსპორტო საშუალებაზე გადასახდელი იმპორტის გადასახდელების თანხის 100 პროცენტის ოდენობით.“.

74. 250-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 250. საბაჟო ღირებულებაზე არასწორი მონაცემების შეტანა

1. საბაჟო დეკლარაციაში საბაჟო ღირებულების თაობაზე არასწორი მონაცემების შეტანა, რომლის შედეგად მცირდება ან იზრდება საბაჟო ღირებულება და რომელსაც არ გამოუწვევია საბაჟო გადასახდელების ოდენობის შემცირება,-

იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას კანონმდებლობით დადგენილი წესით განსაზღვრულ საბაჟო ღირებულებასა და შემცირებული ან გაზრდილი საბაჟო ღირებულების შორის სხვაობის თანხის 10 %-ის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 500 ლარისა;

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, -

იწვევს პირის დაჯარიმებას კანონმდებლობით დადგენილი წესით განსაზღვრულ საბაჟო ღირებულებასა და შემცირებული ან გაზრდილი საბაჟო ღირებულების შორის სხვაობის თანხის 20 %-ის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 1000 ლარისა.“.

75. 252-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 252. საბაჟო საწყობის, თავისუფალი საწყობის ან უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვის მფლობელის მიერ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი სანებართვო პირობების შეუსრულებლობა

1. საბაჟო საწყობის, თავისუფალი საწყობის ან უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვის მფლობელის მიერ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი სანებართვო პირობების შეუსრულებლობა, -

იწვევს ნებართვის მფლობელი პირის დაჯარიმებას 3 000 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, -

იწვევს ნებართვის მფლობელი პირის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 9000 ლარის ოდენობით.“.

76. 253-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 253. საბაჟო დეკლარაციაში არასწორი მონაცემების შეტანა:

საბაჟო დეკლარაციაში ამ კოდექსის 240-ე და 250-ე მუხლით გათვალისწინებულის გარდა სხვა არასწორი მონაცემების შეტანა, რომლის

შედგება არასრულად ან არასწორად იდენტიფიცირდება დეკლარირებული საქონელი, ან არასრულად ან არასწორად აისახება საბაჟო დეკლარაციაში სავალდებულოდ შესატანი სხვა ინფორმაცია,-

იწვევს ამ პირის დაჯარიმებას 200 ლარის ოდენობით.“.

77. 254-ე მუხლის მე-5 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„5. საქართველოში ნავთობის მსუბუქი, საშუალო და მძიმე დისტილატებისათვის არ გამოიყენება ამ კოდექსის მე-7 მუხლის 30-ე ნაწილის „დ“-„ვ“ ქვეპუნქტებით განსაზღვრული საბაჟო რეჟიმები და საქონლის გადატანა თავისუფალ ზონაში და თავისუფალ საწყობში.“.

78. 254-ე მუხლის მე-9 ნაწილს დაემატოს მე-10 ნაწილი შემდეგი რედაქციით:

„10. 2009 წლის 1 იანვრამდე გაცემული დროებითი შენახვის ღია საბაჟო საწყობის, დროებითი შენახვის დახურული საბაჟო საწყობის, ღია საბაჟო საწყობისა და დახურული საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვის მფლობელს უფლება აქვთ განახორციელონ სანებართვო საქმიანობები 2009 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად ნებართვით გათვალისწინებული ვადის ამოწურვამდე.“.

მუხლი 2.

1. ეს კანონი, გარდა ამ კანონის პირველი მუხლის მე-6 და მე-11 ნაწილებისა ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან.

2. ამ კანონის პირველი მუხლის მე-6 და მე-11 ნაწილები ამოქმედდეს 2009 წლის 1 აპრილიდან.

საქართველოს პრეზიდენტი

მიხეილ სააკაშვილი